

GŁOS POMORSKI

Prenumerata miejscowa: Przy odbiorze w ekspedycji 2,50 zł, w agenturach miejscowych miesięcznie 2,55 zł, przez pocztę przy zamówieniu przez ekspedycję naszą 2,76 zł, wprost na pocztę lub u listowego miesięcznie 2,86 zł, kwartalnie 8,58 zł, dla Wolnego Miasta Gdańska 2,76 złotych, — pod opaską w Polsce 4,20 zł, do Gdańska 4,45 złotych, do Francji 15 fr. (z wysyłką co drugi dzień 13 franków), do Anglii 5 shill., do Stanów Zjednoczonych 80 centów. W razie nieprzewidzianych wypadków, jak strajki, przeszkody techniczne itd. prenumeratorki nie mają prawa żądania niedostarczonych numerów lub zwrotu prenumeraty.



Ogłoszenia z Polski: Wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 8-lamowej 12 gr, w dziale reklamowym na stronie 1. (3-lamowej) przed tekstem 90 gr, wśród tekstu 50 gr, za tekstem 40 gr. Dla Wolnego Miasta Gdańska wiersz m/m 8-lam., w dziale ogłoszeniowym 0,12 groszy, wiersz m/m 3-lamowej przed tekstem 0,90 groszy, wśród tekstu 0,50 groszy, za tekstem 0,40 groszy, dla Nieftic dochodzi 50% nadwyżki, dla reszty zagranicy 100%, nadw. Za tłumaczenia 20% nadwyżki. **Rachunki są natychmiast płatne.** Administracja nie przyjmuje odpowiedzialności za terminowe umieszczenie ogłoszeń.

Redakcja i Administracja
Grobłowa 27/29.

Grudziądz, sobota, dnia 10-go lipca 1926.

Telefon nr. 50 i 51.

Silne trzęsienie ziemi w Austrii

480 zabitych, 200 tys. bezdomnych na Sumatrze.

Ku odrodzeniu Polski.

Św. Franciszek, a czasy dzisiejsze. — Zagadnienie kary na brukselskim kongresie kryminologów. — Pojęcie winy i ochrony społecznej. — Nowy projekt w sprawie systemu głosowania; jednostkowy i stowarzyszeniowy. — Ogólne dobro narodu.

Uroczystości ku czci św. Franciszka z Assyżu, jakie z okazji 700 rocznicy śmierci tego Świętego odbyły się w Krakowie, świadczą o odrodzeniu ducha religijnego w Polsce. Początek to dopiero, ale początek dobry, który może przy dalszej, wytrwałej pracy, stać się początkiem odrodzenia całego narodu.

Na czym polega, w kilku słowach, znaczenie św. Franciszka dzisiaj?

W czasie, kiedy na tronie zasiadł u nas kapitalizm, kiedy człowiek dzisiejszy kłania się czekom dolarowym i akcjom bankowym, kiedy bolszewizm dobija się do drzwi burżujskich pałaców, aby swoich spartakusów uczynić burżujami, słowem w czasie, kiedy sensualizm, zmysłowości ogarnia coraz większe kręgi społeczne, od wiejskiej dziewczyny, strojącej się w jedwabie i kapeluszu, aż do diwy filmowej, sprzedającej swe wdzięki za stosy złota, w tym czasie staje przed oczyma naszemu postać św. Franciszka, dobrowolnego żebraka. Choć mógł być bogaczem i mieć wszelkie pocięty, został dobrowolnie ubogim, a został dlatego, że zrozumiał marność pieniądza i uciech światowych. Postać św. Franciszka dziś wydaje się legendarna, dziwna, dobra do podziwiania, ale nie do naśladowania. A jednak głębsze wnikięcie w koleje życia św. Franciszka wskaże nam, że nic w tym życiu niema nadzwyczajnego i dla nas niemożliwego. Św. Franciszek jest tylko bohaterem konsekwencji. Wierzy nie w słowa, ale w czyn. Do silnej wiary dochodzi nie od razu, ale ewolucyjnie, jak św. Augustyn, św. Paweł, ale doszedłszy raz, nie ogląda się wstecz. Przez tą silną wiarę, zaczerpniętą z Kościoła katolickiego, staje się św. Franciszek dla jednych dzwakiem, dla drugich rewolucjonistą, dla trzecich bratem, a dla Boga świętym. Poddając pokornie swoją wolę Władzy Stolicy św., nie błądzi jak Tołstój, nie wpada w pyszny egoizm, jak Nietzsche, nie tworzy nowych nauk, jak Luther, ale Chrystusowe zasady wprowadza konsekwentnie w życie. Zwycięza konsekwencją wiary — a więc tem, czego najwięcej brakuje dzisiejszym katolikom w Polsce.

W dniu 27. lipca rozpocznie się w Brukseli Kongres „Międzynarodowego Stowarzyszenia prawa karnego“, stowarzyszenia założonego w roku 1889 w Amsterdamie. Na porządku dziennym znajduje się m. in. — jak czytamy w ankiecie — 1) „Wskazać w krótkim wykazie ustaw już uchwalonych, albo będących w komisjach, jakie kierunki zaznaczyły się w ustawodawstwie Wszechnego kraju od początku XX w., czy i w jakim stopniu przyjęła się idea obrony społecznej i czy zastąpiła klasyczne pojęcie odpowiedzialności karnej“, 2) „Czy obrona społeczna powinna zastąpić pojęcie kary, czy tylko to pojęcie uzupełnić“.

Trzeba by dużo napisać, żeby ważność obrad nad temi tezami należycie wyjaśnić. W krótkości sprawa przedstawia się tak: W polityce kryminalnej zdobywa sobie coraz to większe miejsce t. zw. pozytywizm, nie uznający w człowieku jeśli już nie duszy, to w każdym razie wolnej woli. Z tego założenia wychodząc, kryminolodzy pozytywistycznie chcą pojęcie kary wyrzucić z kodeksu, a zastąpić ją pojęciem t. zw. obrony społecznej. W tym systemie bada się zbrodnię, albo jakiś inny czyn, nie jak winę, ale jako fakt niebezpieczny dla życia społeczeństwa i karze się go o tyle i tak, o ile i jak jest ono dla społeczeństwa niebezpieczne.

Teza katolicka jest inna. Człowiek ma duszę i wolną wolę. Jeśli ta wolna wolę lub świadomość straci, wtedy czyn jego, nawet zbrodnia, nie jest zbrodnią i karać takiego człowieka nie można. Trzeba go raczej leczyć lub unieszkodliwić. Ale czym świadomie zbrodniczy należy ukarać, jako winę. Różnica więc polega na tem, że pozytywści uznają tylko „niebezpieczeństwo społeczne“, które mu trzeba zapobiedz, a katolicy widzą prócz tego jeszcze osobistą winę i osobistą odpowiedzialność delikwenta. — Zdawałoby się, że to

spór scholastyczny. Prawda, jest to spór czysto filozoficzny, jednak o wielkich następstwach moralnych. Jeśli bowiem zniesie się w kodeksie karnym pojęcie winy osobistej, wyłącza się temsamem ze sądu sumienie, a zostawi się tylko martwą literę prawa. Następstwami nie dążyby długo na siebie czekać.

Na zjazd brukselski pojedzie z Polski, wedle naszych wiadomości z Warszawy, min. Makowski, 3 sędziów Sądu Najwyższego, oraz znakomity adwokat warszawski, Ettinger. Oby Polska broniła prawdziwej, t. j. katolickiej tezy w pojęciu odpowiedzialności karnej!

Na porządku dziennym naszej polityki wewnętrznej jest obecnie zmiana Konstytucji i poprawa parlamentarizmu przez reformę ordynacji wyborczej. Nieśmiertelny trzeba powiedzieć, że w projektach dotąd zgłoszonych nie widać głębszej myśli i oryginalnej koncepcji. Wzmocnienie władzy prezydenta do wysokości francuskiej — prawo weta i rozwiązania sejmu — nie uzdrowią jeszcze parlamentarizmu. Dowodem własnie Francja, gdzie idzie coraz gorzej. To samo i w próbach reformy wyborów. Ciagle jeszcze system ten opiera się na zasadzie indywidualnej, bo ograniczenie co do wieku i wielkości obrotów nie uderzają przeciw w zasadniczy błąd obecnego systemu wyborczego, w egocentryczny indywidualizm.

To też baczna uwaga winnyby nast męzowie stanu i redaktorzy poświęcić świeżo ogłoszonemu w francuskiej prasie projektowi p. Bernarda Lavergne, który

radzi zorganizować wybory w następujący m. in. sposób:

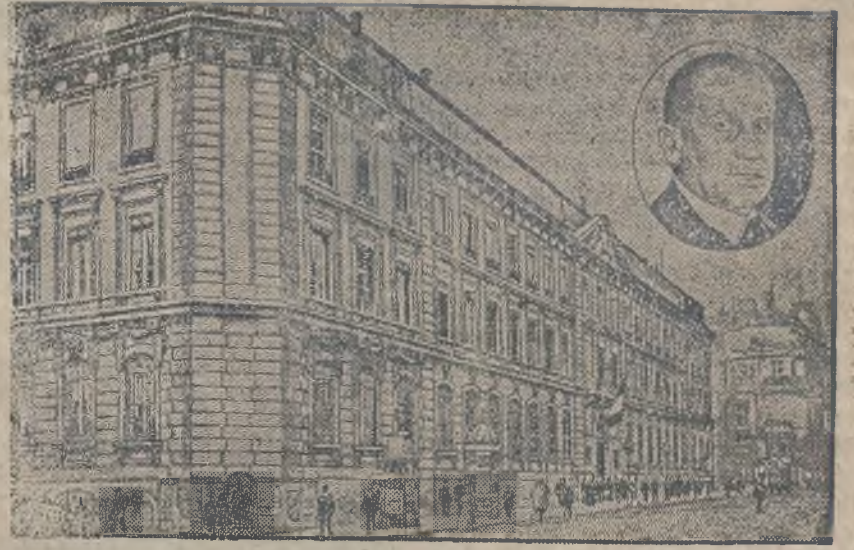
Prawo głosowania przyznać jednostkom i związkom. W obręb związków wchodziłyby najwyższe uczelnie, przedstawiciele zawodów, oraz stowarzyszenia o celach ogólnospołecznych, jak np. organizacji filantropijne, antyalkoholowe, stowarzyszenie ojców, rodzin itd. Nowością w systemie p. Lavergne'a jest to, że do wyborów, że tak powiemy, indywidualistycznych, wprowadza wybory dokonywane przez ciała zbiorowe, — a więc nie z nominacji, nie z urzędu, nie t. zw. wirylistów, ale z wyborów P. L. radzi, aby połowę posłów wybierano jak dotąd, dla reprezentowania „boleści indywidualnych“ a połowę przez związki dla obrony interesów narodu całego. P. L. nie wycisza całkowitej listy stowarzyszeń przesłanych do wyborów. Sądzimy więc, że listę tę należałoby uzupełnić przez wpisanie na nią Kościoła katolickiego i niektórych większych związków religijnych, oraz armii. Są to bowiem dwie siły w państwie, od których zależy przyszłość narodu. Jako ciała zbiorowe powinny tedy mieć i one głos w sprawach dotyczących ogółu narodu oraz w tych wypadkach, gdzieby chciało decydować o nich bez nich.

Tak czy owak, należy w reformie obecnego systemu wyborczego zwalczać podstawę rewolucyjnego indywidualizmu i bezkarnej wolności, a uwzględnić dobro ogólne narodu, polegające na umożliwieniu warunków rozumnego rozwoju dla wszystkich członków społeczeństwa.

Ks. Dr. Fr. Mirek.

Dookoła baissy francuskiego franka.

Budynek gmachu Banku Francuskiego gdzie są umieszczone złote rezerwy dla ustabilizowania „chorego franka“. U góry na prawo nowy gubernator Banku, generalny dyrektor finansów Moreau.



Zamiast noty były rozmowy.

Interwencja min. Olszewskiego u rządu niemieckiego w sprawie wydalenia robotników polskich.

W sprawie wydalenia robotników polskich z Niemiec, w związku z ostatnią uchwałą Reichstagu, korespondent „Rzeczypospolitej“ dowiadyuje się, że poseł polski w Berlinie nie składał żadnej oficjalnej noty, dlatego też nie można oczekiwać od rządu niemieckiego żadnej oficjalnej odpowiedzi w tej sprawie.

Natomiast toczyły się rozmowy z ministrem pełnomocnym Olszewskim i przedstawicielem Urzędu Emigracyjnego, w której to rozmowie zwrócili oni uwagę Rządu Niemieckiego, że ostatnia uchwała Reichstagu jest zwrócona przeciwko robotnikom polskim.

Sprawa taryfy celnej.

Warszawa, 9 VII. Rada Banku Polskiego obradująca pod przewodnictwem wiceprezesa p. Miynarskiego, uchwalila wystąpić do ministra skarbu z wnioskiem o podniesienie i zmianę taryfy celnej dla bardziej stałego zabezpieczenia aktywów bilansu handlowego.

Bunt sowieckich marynarzy.

W portach Czarnego morza wybuchł bunt marynarzy wojennych, który szczególnie ostre formy przybrał w Sewastopolu.

Władze sowieckie, pragnąc za wszelką cenę przy-

wrócić porządek, w wszystkich portach Krymu wprowadziły stan wyjątkowy.

Na miejsce zająć przybył z Moskwy Komisarz ludowy do spraw morskich.

Minister Sujkowski objął urządowanie.

Warszawa 9 VII. Nowy minister wyznań religijnych oświaty dr. Stanisław Sujkowski złożył wczoraj o godzinie 1-szej w południe przysięgę na ręce p. Prezydenta Rzeczypospolitej, poczem niezwłocznie objął urządowanie.

Wypadki Warszawskie od 12 — 15 maja.

XV. „Likwidacja zajęć“ w rękach Piłsudskiego. Rzut oka na wypadki.

Popołudniu dnia 15 maja nadeszła do Wilanowa w pierw prywatna, potem oficjalna wiadomość o stworzeniu rządu p. Bartla, wreszcie nadszedł dekret marszałka Rataja, oddający „likwidację zajęć w ręce marszałka Piłsudskiego“. Ten dekret był dla nas rozczarowaniem. Spodziewaliśmy się, że marszałek Sejmu, opierając się na wojskach, które stały u wrót Warszawy do jego dyspozycji, zatrzyma likwidację wojskową całej sprawy w swoim ręku, względnie że ją odda w ręce specjalnej komisji rządowej. Po nadejściu dekretu coraz częściej odbijało się mnie o uszy słowo „aresztowania“. Mieliśmy już bowiem przedsmak tego, co się będzie działo. Już przy zawieraniu lokalnego zawieszenia broni między grupą Wilanowską a wojskami tamtej strony, 15 maja popoł. zaczęto w Wilnowie spisywać oficerów, dzieląc ich na kategorie, zażądano oddzielenia sztabów od wojsk itd., a dla oświetlenia tych procedur rzuciła w tym czasie artyleria tamtej strony kilka granatów prosto w Wilanów, raniąc żołnierzy i konie ze szwadronu łącznikowego 15 pułku. To się działo w biały dzień, w czasie zawieszenia broni, nakazanego przez marszałka Sejmu.

Wreszcie wkroczyła kompania tamtej strony do Wilanowa i przystąpiono do delikatnego internowania członków rządu p. Witosa osobno, pewną ilość generałów i oficerów sztabowych z gen. Rozwadowskim, pułk. Paszkiewiczem itd. osobno, a koncentrując resztę oficerów ze sztabów w ogródku restauracyjnym, nie wiedząc naco i poco. Ta grupa, do której ja też należałem, siedziałaby jeszcze do dziś dnia w ogródku restauracyjnym, gdyby się nie była po całonocne u czekaniu — jak wszystko co na ziemi istnieje bez wyraźnego celu — sama rozlała. Po przybyciu do Warszawy internowane mnie w hotelu. Zostałem uwolniony na 6-ty dzień równocześnie z innymi kolegami wilanowskimi, z wyjątkiem gen. Rozwadowskiego, Malczewskiego, Jaźwińskiego i Zagórskiego, których przewieziono do więzienia, zatrzymując gen. Malczewskiego po drodze przez kilka dni w pewnym składzie desek.

Skończyłem opowiadanie, o ile dotyczy wypadków, w których osobiście brałem udział. W myśl mej zapowiedzi chcę obecnie jeszcze kilku słowy poruszyć wydarzenia, które miały miejsce 12 maja przed moim przybyciem do Warszawy. Zrobię to ogólnikowo bo ich dokładnie nie znam.

Dnia 8 maja lub 10 maja wystosował gen. Żeligowski jeszcze jako minister spraw wojsk. pismo do marszałka Piłsudskiego tej treści:

„Proszę Pana Marszałka o objęcie dowództwa nad oddziałami skoncentrowanymi w Rembertowie i przeprowadzenie z nimi ćwiczeń międzygarnizonowych“.

Gen. Żeligowski nie powadomił przy zdawaniu swego raportu gen. Malczewskiego o tem piśmie; gen. Malczewski nie mógł go więc anulować.

Dnia 12 maja obejmuje marszałek Piłsudski dowództwo nad wojskami skoncentrowanymi w Rembertowie. Gen. Malczewski dowiaduje się obecnie o piśmie gen. Żeligowskiego, które robi zamieszanie, każe jednak prawdopodobnie po nadejściu wiadomości, że się 22 pp. przemocą w Siedlicach zawagował, mosty na Wiśle obsadzić i zarządzić przyjazd posiłków do Warszawy. Rozkaz obsadzenia mostów wydał prawdopodobnie świeżo mianowany dowódca OKI. gen. Dzierżanowski, którego sztab należał jednak do spisku. Mosty obsadza się wojskami zakonspirowanymi lub niepewnymi, podczas gdy najpewniejsza jednostka, mianowicie Szkoła Podchorążych, jest w Rembertowie. Wreszcie wychodzi rozkaz, by niepewne załogi mostowe zamienić na pewne, ale to się udaje tylko na moście Poniatowskiego, gdzie Oficerska Szkoła Piechoty bierze most w posiadanie, ale nie udaje się już na moście Kierbedzia, bo 33 pp. (we większych częściach lojalny) już mostu odebrać nie może. Przez most Kierbedzia przechodzą wojska buntownicze do Warszawy. Szkoła Podchorążych przechodzi śmiało koło wojsk zbuntowanych przez most Poniatowskiego na stronę legalną. Dalszy ciąg jest z mojego opowiadania znany.

Ten ogólny obraz wszystkich wydarzeń może obecnie wystarczyć krytyce do oceny zarządzeń wydanych przez władze legalne. Ta krytyka rzeczowa jest nawet bardzo pożądana i chcę jej zadanie ułatwić. Znając bowiem dokładnie bolączki strony legalnej w krytycznych 4 dniach, mogę powiedzieć, czego nam brakowało, aby sytuację w każdym z tych dni opanować. Otóż:

Dnia 12 maja bylibyśmy sytuację opanowali, gdyby załoga mostów była pewna, a wojska zakonspirowane zostały po prawej stronie Wisły. Wtedy dałaby się sytuacja w Warszawie do 13 maja rano, t. j. do przyjazdu posiłków utrzymać.

Dnia 13 maja bylibyśmy sytuację opanowali, gdyby było rano zamiast trzech pułków, przybyło sześć pułków i pap. na lewy brzeg Wisły. Było więc koniecznym, aby te siły już 12 maja rano zamówić. Albo bylibyśmy także opanowali sytuację, gdybyśmy byli w tym dniu opuścili Warszawę i czekając na posiłki, zgrupowali się na zachód od Warszawy.

Dnia 14 maja bylibyśmy sytuację opanowali, gdyby gen. Żymirski był z posiłkami do godz. 11 nadszedł, albo gdybyśmy byli — w razie wiadomości, że przejść nie może — odeszli wczesnym rankiem w okolice na zachód od Warszawy i tam się zgrupowali.

Dnia 15 maja bylibyśmy sytuację opanowali, gdyby nie było rezygnacji P. Prezydenta.

Można więc poddać krytyce, dlaczegośmy tego nie zrobili, ale aby krytyka była sprawiedliwa, trzeba się z ówczesnej perspektywy na wydarzenia patrzeć i zbadać, o ile się te zarządzenia wtedy narzucały, bo przecie wiadomo, że trudności nie istniały odrazu, tylko się stopniowo wyłaniały. Szczególnie dobrze będzie wystu-

chać orzędtem gen. Malczewskiego. Inna krytyka bojętwna nie jest.

(Dokończenie nastąpi.)

Gen. Stanisław Haller.

Przyp. Red.: Jutro zamieścimy ostatni artykuł gen. St. Hallera o wypadkach warszawskich.

Oszczę dności w ministerstwie W. R. i O. P.

Interpelacja Ch. Dem. — Niedokładne wyjaśnienie p. premiera. — Brak odpowiedzi zo strony rządu na inne interpelacje.

W odpowiedzi m. interpelację sen. Thulliego i kolegów w sprawie wprowadzenia oszczędności w budżecie Min. W. R. i O. P., a w szczególności w Politechnice Lwowskiej nadesłał Prezes Rady Ministrów, K. Bartel, odpowiedź, w której komunikuje, że już p. minister Grabski, dążąc do na dalej idących oszczędności, zwrócił się w ubiegłym roku do wszystkich szkół akademickich z żądaniem przedstawienia mu zredukowanych preliminarzy budżetowych. Ponieważ Politechnika Lwowska nadesłała swe wnioski z końcem grudnia, a więc już w ciągu roku akademickiego 1925/26 zatem wnioski te nie mogły znaleźć uwzględnienia prędzej, jak w układaniu preliminarza budżetowego na r. 1926/27. To też Ministerstwo przy opracowaniu preliminarza budżetowego na r. 1926/27 zamierza w najszerszej mierze zastosować oszczędności

proponowane przez Politechnikę.

Nadmienia ponadto premier, że niezależnie od tego istotne wydatki Politechniki w roku bieżącym doznają w związku z otwieraniem miesięcznych kredytów — ograniczeń, sięgających znacznie poniżej kwot preliminowanych na rok budżetowy 1926/27.

W związku z tą odpowiedzią Senator Thullie zaznacza, że przedstawia ona niezbyt dokładnie stan rzeczy, ponieważ Ministerstwo zażądało od szkół wyższych wniosków oszczędnościowych do dni 5-u, były więc one potrzebne do przewidywania budżetowego już na pierwszy kwartał 1926 a nie na trzeci kwartał.

Na inne interpelacje sen. Thulliego, jak, np. w sprawie pożyczek z funduszu rozbudowy Rząd mimo upływu terminu dotychczas odpowiedzi nie nadesłał.

Woda na młyn niemiecki.

Angielskie kombinacje rozbrojeniove.

London, (A. W.) W dobrze poinformowanych kołach rozeszła się wczoraj pogłoska dotychczas nie potwierdzona urzędowo ze strony delegacji angielskiej, że na wrześniowym, posiedzeniu Ligi Narodów przewodniczyć będzie Baldwin, któremu towarzyszyć będą: minister spraw zagranicznych Chamberlain jako podsekretarze księżęta Attolowie, jako doradcy w sprawach

społecznych. Podobno fakt ten pozostaje w związku z zamiarem rządu angielskiego silnego wystąpienia na posiedzeniu Ligi Narodów, na którym mają być omawiane sprawy rozbrojenia wielkich mocarstw Europy i sprawa zniesienia okupacji w związku z tem, iż Niemcy mają przystąpić do Ligi we wrześniu.

300 osób aresztowano w Konstantynopolu w związku z zamachem na życie odnowiciela Turcji.

Konstantynopol (A. W.) Wobec wykrycia przez policję nowych grup, które miały współuczestniczyć w zamachu na życie Mustafii Kemala, aresztowane zostało nowe 300 osób. Możliwe, iż proces przeciwko

kilku pozostałym grupom zamachowców, który toczy się w chwili obecnej w Smyrnie ulegnie chwilowo przerwaniu. (w)

Gielda pieniężna w Paryżu

w dniach największego spadku franka. Wielkie tłumy zainteresowanych operacjami finansowymi cisną się do gmachu giełdy celem otrzymania ostatnich notowań walut obcych.



Porwanie króla hiszpańskiego a nie morderstwo leżało podobno w planach anarchistów.

Paryż, (A. W.) Przy powtórnych badaniu hiszpańskich anarchistów Akkazy i Durazzo, oskarżonych o zamiar zamachu na życie króla hiszpańskiego Alfonsa, obaj aresztowani oświadczyli, iż w zamiarach ich nie leżało bynajmniej morderstwo króla, lecz tylko porwanie go i trzymanie w zamknięciu aż do chwili zatrumfowania planowanej w Hiszpanji rewolucji.

Wskazali oni niedwuznacznie na okoliczność, iż we

Francji mają oni bardzo wielu współników „ideowych“ i dlatego dziwia się, iż Primo de Rivera odważy się przyjechać do Paryża na uroczystości święta narodowego.

Aluzje te w zestawieniu z zapowiedzią ze strony komunistów prowokowania czynnych ekscesów w czasie pobytu Primo de Riveri w Paryżu, są rozważane przez obecne czynniki rządowe.

Opowiadanie rannego świadka o strasznej katastrofie pod Powórkim.

Warszawa. 8. 7. Do szpitala Ujazdowskiego w Warszawie nadszedł transport rannych z 45 pp. na poligonie koło Powórka. Jeden z rannych szeregowych, niejaki Mikaszewski, opowiada o tym tragicznym wypadku co następuje:

„Szlismy z Równego do Powórka. Gdy około 6-tej wieczorem cały pułk po pięciu dniach marszu, zbliżał się do Zajaczkówki, dowództwo wydało rozkaz, ażeby nasza VI kompanja, idąca z tyłu, przemaszerowała na czoło kolumny marszowej. Ponieważ szlismy drogą polną, dosyć wąską, więc 3 kompanje, znajdujące się przed nami, zeszyły w zboże po obu stronach drogi, czekając na nasz przemarsz. Żołnierze z pierwszej czwórki odpoczywają-

cej kompanji zobaczyli w zbożu granat, który podniósł kapral Bakus, podrzucając go rękoma. W tejże chwili nastąpił wybuch, który sprawcę rozszarpał w kawałki. Ofiarą wybuchu padły wszystkie cztery kompanje. Wielu żołnierzy zostało zabitych na miejscu. Także znaleziono, ich w tym stanie, w jakim odpoczywali z głowami na tornistrach. Dowódca naszej kompanji, kpt. Miłaszewski, ciężko ranny zmarł po paru godzinach. Właściciel tego pola, właścianin, mówił, iż granat ów znajdował się na tem polu od ośmiu lat. Ponieważ obawiał się wybuchu, oborywał ziemię na około niego. Opodal tego granatu znaleziono drugi z czasów wielkiej wojny, również niewystrzelony.

Trzęsienie ziemi w Wiedniu.

480 zabitych, 200 tysięcy bezdomnych ludzi na Sumatrze.

Berlin, 8. 7. (AW.) Wczoraj w okolicach Zemmerling znowu daly się odczuć krótkie, ale silniejsze niż dotychczas wstrząśnienia ziemi. Podobne też wstrząśnienia odczute zostały w okolicach Steiermark. Uwagę uczonych zwróciła siła tych wstrząśnień, przewyższająca znacznie wstrząśnienia dające się odczuć w ciągu ostatnich lat kilkudziesięciu na terenie Niemiec.

Wiedeń, 8. 7. W związku ze trzęsieniem ziemi, jakie miało miejsce w okolicach Wiednia i Semeringa, najwięcej ucierpiało miasto Mirzschulg, w którym bardzo wiele domów zostało uszkodzonych. W czasie trzęsienia ziemi daly się słyszeć wielkie grzmoty i detonacje z wewnątrz ziemi.

Ateny, (AW.) Donoszą tu z Krety (wyspa grecka) o bardzo gwałtownych wstrząśnieniach ziemi. Szczegółowych doniesień dotąd brak, zdaje się jednak, że szereg miasteczek w południowej części wyspy bardzo ucierpiało.

Londyn, (AW.) Donoszą tu z Sumatry, iż trzęsienia ziemi, które trwały w okolicach Padzangi przez trzy i pół doby, ostatnio ustały. Ogólną ilość zabitych obliczają na 480 osób, w czem 115 europejczyków.

Niemal 200 tysięcy ludzi na skutek masowych zniszczeń budynków nocuje pod gołym niebem.

Z dnia politycznego.

Nowa nominacja.

Warszawa, 9 VII. Wojewodą poleskim mianowany zostanie starosta łumieniecki p. Krachelski.

POGŁOSKI.

Warszawa, 9. 7. — Krążą pogłoski, iż prezes Najwyższej Izby Kontroli Państwa p. Zarnowski nie powróci na zajmowane przez siebie stanowisko. Pogłoski te nie zostały dotychczas potwierdzone.

ZARZĄDZENIA GEN. SKŁADKOWSKIEGO.

Warszawa, 9. 7. — Dzisiejsza „Gazeta Poranna“ krytykuje słabość generała Składkowskiego, nakazująca aresztować prezesa stowarzyszeń jajczarskich kupców polskich Przeradzkiego, który tym sposobem wywołać myśli niżkę cen artykułów pierwszej potrzeby.

Delegaci z Grudziądza, Torunia i Bydgoszczy u min. pracy p. Jurkiewicza.

Warszawa, 9. 3. Minister pracy dr. Jurkiewicz przyjął delegację pracowników użyteczności publicznej z Grudziądza, Torunia i Bydgoszczy informując się o sytuacji strajku w tamtejszej dzielnicy. Minister stwierdził, że pracownicy tych zakładów pobierali płace o 50% wyższe niż w innych przedsiębiorstwach i obiecał zająć się tą sprawą w kierunku utrzymania dotychczasowych płac. Obecnie strajk trwa w dalszym ciągu w Toruniu, gdzie wyjechał delegat z ministerstwa pracy, celem jego zlikwidowania.

Falsze pisma gdańskiego.

Warszawa, 8. 7. (Tel. wł.) „Danz. Allg. Ztg.“ zamieściła wywiad z prof. Kemmererem, w którym utrzymuje, jakoby Ameryka nie zamierzała angażować kapitałów w Polsce.

Wobec tego prof. Kemmerer oficjalnie oświadczył, że żadnego wywiadu pismom gdańskim nie udzielał i informacje „Danz. Allg. Ztg.“ są zmyślone.

Protest Watykanu

przeciwko bezprawnej konfiskacie.

Rzym, (A. W.) Sekretarz stanu kardynał Gaspari rozesał do wszystkich przedstawicielstw dyplomatycznych Watykanu list, w którym poleca wyrazić protest przeciwko skonfiskowaniu całego majątku kościelnego przez rząd meksykański.

Ogromne koszty zabawy w strajk gener.

Londyn, (A. W.) Jeden z najpoważniejszych organów liberalnych Westminster Gazette oblicza dokładnie straty, jakie poniosła Anglia na skutek strajku węglowego od dnia 1-go maja br. — Straty te nie wliczając tu szkód, jakie przyniosł 12-dniowy strajk generalny, można oszacować na 500 milionów funtów szterlingów

Krwawe starcie na Słowaczczyźnie.

Praga Czeska, (A. W.) W czasie uroczystości poświęcenia chorągwi związku kolejarzy w miejscowości Willain na Słowaczczyźnie przyszło do krwawego starcia między kolejarzami, a komunistami, w którym 15 komunistów zostało poranionych. Silny oddział żandarmerji przywrócił spokój.

Wilcza klęska.

Moskwa, 8. 7. Rps. Urzędowe sprawozdanie sowieckie oblicza liczbę wilków na terytorjum sowieckim na przeszło 100 tysięcy sztuk. W ostatnich czasach rozmnożyły się wilki nadzwyczajnie i w ciągu ostatniej zimy wielokrotnie stada wilcze napadały nietylko na wieś, lecz i na miasteczka. Były nawet wypadki, że wilki zjawiały się na ulicach miast gubernjalnych. W ciągu roku wilki zjadły przeszło milion sztuk bydła, przyczem tylko straty ludności włościańskiej są obliczone na 20 milionów rubli.

Powódzie w Ameryce przerwały komunikację kolejową z Meksykiem.

Londyn, 8. 7. Wskutek powodzi przerwać musiano komunikację kolejową między Stautami Zjednoczonymi i Meksykiem.

Pożar zniszczył miasteczko pod Białymstokiem — 38 domów padła pastwą płomieni.

Z Białegostoku donoszą: W miasteczku Suchawola wybuchł pożar, który zniszczył 38 domostw. Między innymi spłonęła poczta, magistrat i komenda policji.

Przeszło 30 rodzin, wyłącznie żydowskich, pozabawionych dachu, obozuje pod gołym niebem.

Wojna demowa w Chinach.

Pekin, 8-go lipca. (A. W.) Akcja zaczepna marszałków Czang Tso Lina i Wu Pej Fu przeciw oddziałom jen. Fenga, Kuomिंगczanu, armji narodowej i rządu kantonjskiego rozwija się w dalszym ciągu pomyślnie. Zwłaszcza ciężkie straty poniosła armja narodowa w okolicach Szan Si, zmuszona do wycofania się w kierunku północnym. Armja poniosła duże straty w zabitych i rannych.

Dalsze wielkie trzęsienie ziemi

zagroza Azji, Europie i Ameryce w drugiej połowie lipca.

Rzym. Donoszą, iż profesor Bendandi, kierownik stacji sejsmologicznej w Faenza oświadczył, że dotychczasowe trzęsienia ziemi są zapowiedzią daleko silniejszych wstrząśnień, których oczekiwać należy w dniach najbliższych. Już od kilku dni grozi ogólne podniesienie się skorupy ziemskiej, któremu musi oczywiście towarzyszyć trzęsienie. Pierwsze trzęsienie ziemi przewidywane jest na

pierwsze dni lipca, poezem nastąpią dalsze w d. 9, 11 i 13 lipca.

Ośrodek trzęsienia ziemi znajduje się będzie na wyspie Sumatrze. Również w Europie południowej i wschodniej, oraz na lądzie azjatyckim, aż do Alaski w Ameryce oczekiwane są trzęsienia ziemi. Pozatem spodziewane są silne trzęsienia ziemi w drugiej połowie lipca.

Gen. Rydz-Smigły ministrem?

Warszawa. Pojawily się pogłoski potwierdzone przez niektóre organy prasowe, iż wobec niedalekiego zamiarowania ministra spraw wojskowych p. Piłsudskiego, generalnym inspektorem armji, opuści on stanowisko

ministra spraw wojskowych. Na jego miejsce naznaczyony byłby generał Rydz-Smigły

D. O. K. Wilno objąłby generał Sikorski.

Rząd angielski wycofał ustawę o 8-o godzinnym dniu pracy.

Londyn. Izba wyższa przyjęła dnia 6 bm. w drugim czytaniu ustawę o 8-godzinnym dniu pracy. Trzecie czytanie ustawy miało odbyć się dnia 7 bm.

Rząd jednak wycofał ustawę, ponieważ nie jest za-

dowolony z ustępstw właścicieli kopalń udzielonych robotnikom. Chce on przeczekać obecną sytuację, obawia się bowiem, że niekorzystne warunki płacy mogą spowodować nową walkę robotników przeciwko nowej ustawie

Bójka wojskowych z akademikami

rozegrała się na sali dancinowej w Zakopanem.

Kraków, 7. 7. Donoszą tu z Zakopanego o niewywalnym skandalu, jaki wynikł w znanej w Zakopanem w kawiarni Tatrzańskiej. Około godz. 8 w nocy na sali dancinowej wywiązała się zatarg pomiędzy jednym z poruczników, a akademikiem ze Lwowa. Spoliczkowany przez por. akademik odpowiedział policzkiem na co por. rzucił weń flaszką szampana, która zranila akademika w głowę. Za zakrawionym akademikiem ujęli się jego koledzy, po stronie zaś porucznika stanęło kilka osób wojskowych i cywilnych. Rozpoczęła się formalna

bójka pięściami, butelkami, krzesłami, a nawet stołami. Interwencja obecnych na sali policjantów nie mogła rozdzielić walczących stron. W rezultacie wszyscy niemal goście bili się pomiędzy sobą, przyczem, wobec zgaszenia części światła trudno już było się zorientować, kto z kim się bije. Kres tej batalji położyło przybycie grupy policjantów, którzy przy pomocy obecnych na sali wywiadowców, ukróciłi walkę odprowadzając około 30 osób cywilnych i wojskowych do komisariatu. Dochodzenia prowadzi policja i żandarmerja wojskowa.

Epidemia samobójstw na Węgrzech.

Skutki powojennej demoralizacji.

Budapeszt, (AW.) Epidemia samobójstw przybiera w Budapeszcie w ostatnim miesiącu zastraszające rozmiały. Porywa ona już nawet nieletnią młodzież poniżej lat 20-u. Wczoraj dwie dziewczynki licząc lat trzynaście w zamiarze samobójczym zażyły atropiny, którą jedną z nich skradła swej matce. Jako powód

samobójstwa podały w zostawionym liście „znudzenie życiem“. Stwierdzono jednak, że dziewczynki nawiązały znajomość z jakimś trzydziestokilkuletnim mężczyzną i prawdopodobnie nie bez wpływu na samobójstwo pozostaje ta znajomość. Pozatem ostatnio odebrali sobie życie 16-letnia modystka i 18 letni student.

Ogorzali na wicherzu i słońcu

dzielni i sympatyczni wioslarze nieomal z całej Polski gościli w naszym mieście.

Przez Prypeć, Bug i Wisłę. — Do morza. — Cwierć setki łódek, przeszło 100 osób. — Serdeczne przyjęcie w Chełmnie, Świeciu i Grudziądzu. — Wyrwana z zimnych i mokrych objęć śmierci. — Szczęśliwej drogi.

Grudziądz, 9 lipca 1926 r.

Miła spotkała nas wczoraj niespodzianka. Blisko ćwierć setki zgrabnie po chyłej fali Wiselki mknących łodzi przybiło do grudziądzkiego brzegu, przeszło setka dzielnych i sympatycznych wiosłarzy, a w tej liczbie kilka jeszcze sympatyczniejszych wiosłarek rozgościło się w murach naszego miasta.

Daleką przebyli drogę. Wielu z Warszawy i innych grodów nadwiślańskich, drudzy aż z nad błękitnego Niemna, inni jeszcze aż z dalekiego Pińska, skąd przez szarą Pypreć, toczącą swe wody śród smętnych błot i borów Polesia, przez Bug, i naszą rzek królową Wisłę heń ku morzu, do Gdańska, Gdyni, a może, jeżeli czasu starczy (bo o siły niema strachu) aż na Hel.

Droga daleka, ale zmęczenia ani śladu. Dzielnie trzymają się mężczyźni, a niegorzej panie, którym ciężka praca wiosłarska niczego nie ujęła, nic z kobiecości, a przeciwnie dużo nowego dodała uroku. Były wprawdzie trzy porażenia słoneczne, ale nie niebezpieczne, tak, iż nikt ze 106 osób wycieczki nie ubył z szeregów i podróży odbywa się sprawnie i planowo.

Spreżyżni rodacy nasi wyrażają się z zachwytem o Pomorzu o ziemi i o ludziach. Malownicze krajobrazy, piękne położenie Chełmna, Świecia i Grudziądza wywarło na nich wielkie wrażenie a powitanie ze strony kolegów i obywateli tych miast ujęło, jak zapewniają gorąco ze serca.

Niemniej dodatnie po miłych gościach wspomnienie zostanie u nas. A specjalnie w Świeciu zapisali się oni w wdzięcznej pamięci szczególnie jednej mieszkanki tego miasta p. Kozłowskiej, która właśnie w czasie przyjazdu wycieczki używała kąpiel w gronie innych pań w Czarnej Wodzie. W pewnym momencie porwała ją fala i wciągnęła w głąb rzeki tak nagle i niebezpiecznie, że już utraciła przytomność. W ostatniej jednak chwili znalazła się dzielna i skuteczna pomoc. Udzielili jej wiosłarze z Włocławka, załoga łodzi „Białka“, którzy omdlała p. K. wydobyli z głębi z chłodnych i mokrych objęć śmierci.

W Grudziądzu spędziłszy z małymi gośćmi parę godzin na miłej pogawędce. Na wspólnej wieszerczy w Wielkopolańce powitał gości w krótkich słowach inż. Szymanderski imieniem tutejszego klubu wiosłarskiego, którego prezes i wiceprezes niestety nie są w Grudziądzu obecni. Następnie obersniejsze przemówienie w imieniu „Głosu Pomorskiego“ wygłosił red. Machalewski.

Szczegółowsze sprawozdanie wydrukujemy w jutrzejszym numerze, zaznaczając na razie, iż wycieczka dzisiaj rano opuściła Grudziądz, udając się w dalszą drogę, na drogę tę ku morzu, przesyłamy sympatycznym gościom nasze serdeczne staropolskie: Szczęść Boże!

Obrazki pomorskie.

Szkice kredą z Chojnic.

Regaty. — Wianki. — Jezioro w Charzykowie. — Szczegóły i szczególiki.

Chojnice, w lipcu 1926 r.

Znowu po pewnym okresie czasu zaczynam pisywać obrazki pomorskie. Miasto Chojnice zaczyna się wyludniać. Kto żyje, a posiada cokolwiek gotówki — wyjeżdża na letnie wyuczasy. Urzędnicy — ci głodomorzy — cieszą się swym płatnym urlopem; przynajmniej obecnie szczęśliwi. Raz przynajmniej wolni i swobodni i żaden zwierzchnik nie patrzy im na palce. Miasto zazwyczaj gwarne i ludne teraz oziębia wygłada i leniwie. Ogórkowe czasy. Brak rozgwaru, brak tego, co miasto zazwyczaj cechuje: polskiej nonszalancji. Jedynie w niedzielę widać życie, lecz w Charzykowie, położonym nad największym na Pomorzu jeziorem, a dzięki największemu w Polsce Klubowi Żeglarskiemu posiadającym nawet prawdziwą plażę. Panie tutaj pokazują swe kostiumy kąpielowe. Pływają jak delfiny po spokojnych jeziora falach, szkoda tylko, że tak wiele na tych wcale przystojnych głowkach czuprynek a la garçonne. Tak coś brak wówczas w kobiecie kobiecości. Szkoda.

W ostatnim czasie mieliśmy też tutaj zawody nielada. Z Warszawy specjalnie przybyli najlepsi żeglarze, by walkę stoczyć z tutejszymi zawodnikami. Już w dniu 20 czerwca odbyły się z tego powodu zawody eliminacyjne pomiędzy tutejszymi członkami Klubu. Najlepszych, a to pp. Łukowicza, Oskara Weilandta, Pogge'go i Bartscha wybrano do zawodów. Polacy niestety stronią od tego tak bardzo pożytecznego klubu.

W niedzielę, dnia 27 czerwca powitano warszawskich gości skromnym śniadaniem w hotelu prezesa klubu p. Kalety. Popołudniu udano się do Charzykowa, gdzie odbyły się wianki. Na werandzie pawilonu klubowego koncertowała orkiestra w mundurach marynarskich. Dzieci szkoły charzykowskiej pod batutą nauczyciela p. Trun'a popisywały się śpiewami. Sport wodny był niezwykle interesujący. W fantastycznych kostiumach rzucono z łodzi oszczepami, zabawiano publiczność grą w wodną piłkę. Śmiano się do rozpuku, gdy ktoś przeciwnika wepchnął do wody. Świetny był widok flotylli żaglowców, manewrujących w oryndku. Puszczono również balon powietrzny, który spadł daleko na lądzie. Stara łódź, napelniona beczkami smoły płonęła długi czas na wodzie. Ku wschodniemu brzegowi płynęły oświetlone wianki. Zdała płonęły potężne sobótki. Przez całą noc kołysały się na falach jeziora lampionami przybrane łodzie. A taniec na obydwoch salach przytrzymał gości do rana. Autobus ostatni dopiero o godzinie 7-mej odjechał z Charzykowa. Tak Klub Żeglarski okazał gościom warszawskim, że umie przyjmować po polsku.

W poniedziałek, dnia 28 czerwca odbywały się jazdy ćwiczebne a wieczorem w hotelu p. Kalety pogawędka wieczorna.

Zapoznają się z p. majorem Osifskim, artylerzystą.

— Panie majorze — pytam go — czemu pan major zawiadza do zamilowanie do sportu wodnego?

— Panie, ja kresowiec, tam ze wschodu. Mając lat 8 już żaglowałem po Dnieprze, po Prypecl. I niestety nie spełniły się me nadzieje, nie zostałem marynarzem, nie jestem kapitanem okrętu, lecz jak pan widzi „armatnikiem“. Tak los człowiekowi nieraz nie sprzyja.

— A co pan sądzi o jutrzejszych zawodach?

— Myśmym prawie naszych najlepszych przywieźli zawodników, lecz z wami tutaj ciężko do zgryzienia orzech. Nie wiem jak zawody wypadną, wiem tylko że się nie powstydzimy. Jedno mam wam tylko do zarzucenia: Jedyne Kluby Żeglarskie macie na Pomorzu tutaj w Chojnicach, z którym konkurować satysfakcja. Mało szerczyce zamilowanie do tego tak zdrowego i pożytecznego sportu, szerzącego ponadto zrozumienie posiadania morza, czemuż nie założycie klubów nad tak pięknymi jeziorami jak je posiadają Kościerzyna, Kartuzy.

Dlaczego dotąd w tym klubie niema więcej przekonaniowych z urodzenia i uczyć Polaków. Mnie język niemiecki nie razi, bo urodzony daleko na wschodzie przyzwyczałem się musiałem do obcowania z Rosjanami. Lecz wy stronicie od tego klubu, zamiast do niego gremjalnie wstępować. I to czynicie mimo, że przecież wasz klub dał inicjatywę do założenia związku żeglarskiego w Polsce.

Zamilkłem!

We wtorek, dnia 29 czerwca rozpoczęły się już o godzinie 11-ej w południe regaty o mistrzostwo w Polsce. Kierowali regatami pp. Kaleta, dyr. Georges i Łyczewek. Dystrans trójkrotny oznaczono bojami. Do zawodów stanęło trzech Warszawiaków i trzech Chojniczan. Zależało na przebiegu dystansu około 3750 m. — 7 razy. Każdym razem na innej łodzi. Wiatr dał słabo, stąd lekkie barki miały większą korzyść. Obraz był wspaniały. Zwycięstwo odniósł Oskar Weiland z Chojnic. O godzinie 7-mej proklamował prezes p. Kaleta wynik:

Oskar Weiland (Klub Żeglarski Chojnice) 3 godz. 11 m. 45 sek. — 1 nagroda.

Major Osifski (Warszawski Yacht Klub) 3 g. 11 min. 55 sek. — 2 nagroda.

Łukowicz (Klub Żeglarski Chojnice) 3 godz. 12 min. 45 sek. — 3 nagroda.

Wolff (Akadem. Kl. Sportowy) 3 g. 18 min. 15 sek. — 4 nagroda.

Rogge (Klub Żegl. Chojnice) 3 godz. 20 min. 45 sek. — 5 nagroda.

Leszczyński (Akadem. Kl. Sportowy Warszawa) 3 godz. 22 min. 25 sek. — 6 nagroda.

Bartsch (Klub Żegl. Chojnice) 3 godz. 26 min. 35 sek. — 7 nagroda.

Wieczorem odbyły się znowu tany tak w lokalu klubu, jak restauracjach pp. Gierszewskiego i Tokłowicza. Gości warszawskich, którzy zdobyli sobie tutaj serca wszystkich, a zwłaszcza p. majora Osifskiego, żegnano niezwykle gorąco. W Gdyni odbędą się następne regaty tego miesiąca. Narazie mistrzem żeglarzy w Polsce pozostał p. Oskar Weiland z Chojnic. Ponieważ jezioro charzykowskie wymagać będzie szerszego jeszcze omówienia, skreślię następnym obrazek w zupolowaniu.

Indusi w Europie.

W tych dniach przybyła do Paryża trupa indusów, produkujących się we wszystkich znanych im kunsztach. Są między nimi rękodzielnicy artystyczni, fakiry, wróżbici, tancerzy, zaklinacze węzłów w liczbie około 100 ludzi. Wiozą ze sobą zwierzęta swojej strefy z imponującymi słoniami na czele. Trupa ta odtwarzająca całkowicie swe życie we własnej ojczyźnie pokazywać się będzie we wszystkich większych miastach Europy.



Tajemnicza zbrodnia w Warszawie.

2 mężczyzn zabitych, jeden ciężko ranny.

Wczoraj krótko po północy, dokonano w Warszawie i niezwykle i tajemniczej zbrodni.

Na obszernym trawniku, zwanym w gwarze nlicznej „placem prezesa“ (róg Grzybowskiej i Przyokopowej) rozsiadła się, korzystając widocznie z ciepłej nocy lipcowej, gromada mężczyzn, mogąca liczyć około 15 osób.

Mieszkańcy okoliczni zauważyli, iż w gromadzie rozmawiano żywo i że raz po raz odzywały się w niej podniesione głosy.

W pewnym momencie, w kilkanaście minut po 12 w noc, rozległy się na trawniku trzy strzały rewolwerowe.

Wkrótce po strzałach dał się słyszeć przerażony, głośny okrzyk:

— Kżik, co robisz?

Nastąpiła sekundowa cisza, a po niej zaczęły padać liczne strzały rewolwerowe.

Naliczono ich 15.

Natychmiast po strzałach gromada z „placu prezesa“ rozbiegła się w najrozmaitsze strony. Część zbiegła ku miastu w stronę ulicy Żelaznej, część zaś w stronę Woli.

Na odgłos masowej strzelaniny wybiegli na trawnik mieszkańcy okolicznych domów. Zjawił się również posterunkowy policji Pawlak z komisariatu kolejowego.

Na trawniku znaleziono trzy ofiary tajemniczej zbrodni, 2 mężczyzn broczących we krwi.

Wezwano pogotowie ratunkowe i zawiadomiono władze policyjne, które natychmiast pod kierownictwem zastępcy naczelnika urzędu śledczego p. Kurnatowskiego przybyły na miejsce zbrodni.

Lekarz pogotowia stwierdził zgon 2 mężczyzn.

Z dokumentów, znalezionych w ubraniu, okazało się, iż zabici zostali: 1. Józef Garlicki (Dworcowa 7), otrzymał on 3 kule w głowę; 2. Józef Sala (Siewierska 7), który również otrzymał 3 kule w głowę.

Trzeci mężczyzna, także ranny w głowę, dawał jeszcze oznaki życia.

W stanie nieprzytomnym i beznadziejnym przewieziono go do szpitala Dzieciątka Jezus. Znaleziono przy nim wytrych. Żadnych dokumentów natomiast przy sobie nie posiadał, więc nazwisko 3 ofiary zbrodni jest dotychczas nieznane.

Zarówno obaj zabici, jak i ranny wyglądają na robotników.

Władze wdrożyły energiczne dochodzenie celem wyjaśnienia tła motywów tajemniczej zbrodni. Według dotychczasowych przypuszczeń, może zachodzić tu wypadek krwawego porachunku partyjnego.

Po zamordowaniu własnych dzieci wbija nóż w serce.

Jordanów. (AW.) 8. 7. Emerytowany urzędnik kolejowy niejaki Antoni Babik popełnił tu straszne morderstwo. Babik niedawno ożenił się z wdową, mającą siedmioro dzieci. Z małżeństwa tego urodziło się wkrótce dwoje dzieci chłopczyk i dziewczynka. Ponieważ skromna emerytura nie wystarczała na wyżywienie tej licznej rodziny Babikowa musiała zarabiać na życie pracą w polu.

Na tle ciężkich warunków egzystencji przychodziło często w rodzinie do gwałtownych sporów i kłótni. Kry-

tycznego dnia Babikowa wydalila się z domu, zabierając ze sobą siedmioro własnych dzieci. Babik pozostał sam z dwojgiem swoich. W przystępie rozpaczki utopił oboje swych małych dzieci w studni podwórkowej, potem sam pehnięciem noża w serce pozbawił się życia. Dla przeprowadzenia śledztwa zjechała na miejsce zbrodni policja z p. Kryszem na czele. Z pozostawionego przez denat listu wynika, że denat przed dokonaniem zbrodni postradał zmysły.

Na cmentarzu w Łowiczu mordują człowieka.

Bandyta odbiera sobie życie strzałami w piersi.

Donoszą nam, że wczoraj wieczorem rozegrała się w Łowiczu krwawa walka, do której powód dał ścigany od dłuższego czasu groźny bandyta Antoni Burzykowski. Policja, dowiedziawszy się, że bandyta kryje się na cmentarzu św. Małgorzaty, natychmiast cmentarz ten otoczyła, mając po swojej stronie pomoc osób cywilnych.

Z pośród tych, obywateli miejscowy Gotard Świdorski zaryzykował przesadzić parkan, po za którym krył się bandyta. Znalazłszy się niemal oko w oko z bandytą, Świdorski dał do niego kilka strzałów. W odpo-

wiedzi bandyta trzykrotnie strzelił do Świdorskiego. — Policja, słysząc strzały, przypościgała atak, a wtedy ścigany Burzykowski, ujrzawszy się osaczonym, resztę kul z rewolweru skierował do siebie. — Znaleziono go na cmentarzu już martwego.

Świdorskiego, oczekującego krwią z ran, zadanych przez bandytę, co rychlej skierowano do szpitala. Niestety Świdorski jednak w drodze życie zakończył.

Wypadek wywołał w Łowiczu ogólne poruszenie.

Z lotnictwa.

Czy żegluga powietrzna opłaca się.

Warszawa, 6. 7. (A. T. E.) Dotychczas komunikacja powietrzna nie jest samowystarczającą i bez subwencji nie mogłaby istnieć. Dlatego konstruktorzy całego świata wysilają się, aby z jednej strony powiększyć pojemność statków powietrznych, z drugiej zaś, aby wynaleźć najbardziej ekonomiczne silniki. W większym jeszcze stopniu niż samoloty nie rentują się balony sterowe. Znany konstruktor Zeppelinów dr. Eckener na podstawie przeprowadzonej obecnie ścisłej kalkulacji publikuje ciekawe cyfry, które dowodzą, iż statki powietrzne będą mogły konkurować względem kosztów przejazdu ze wszystkimi innymi środkami komunikacji. Oblicza on, że dzisiaj jedna podróż sterowca z Europy do Ameryki kosztuje 200.000 marek łącznie z kosztami ubezpieczenia, amortyzacji i dodatkowymi. Ponieważ balony sterowe posiadają pojemność 15 ton, dzieli on ją na trzy grupy:

5 ton dla przewozu pasażerów po 2500 mk. od jednego za podróż.

5 ton na towary po 20 mk. od kg

5 ton na pocztę po 0.75 mk. od 20 gr.

Przy tych opłatach pełne obciążenie sterowca przyniosłoby prawie dwa razy więcej niż wynoszą rzeczywiste koszty lotu. Niewątpliwie jednak już w najbliższych latach liczby te gruntownie się zmienią i rzeczywistość komunikacja powietrzna będzie tańsza niż kolej i okręt.

Samolotem po zakupy.

Londyn, (A. T. E.) Wielkie angielskie przedsiębiorstwo komunikacji lotniczej Imperial Airways Ltd. wprowadziło szczególną innowację w ruchu lotniczym między Francją a Anglią. Mianowicie codziennie odlatają z Londynu do Paryża specjalne samoloty, oddane do użytku Angielek, które pragną zaopatrzyć się w wielkich magazynach paryskich w przedmioty mody lub codziennego użytku. Innowacja ta cieszy się wielkim powodzeniem. Podróż z Londynu do Paryża i z powrotem odbyć można w ciągu 12 godzin, włączając w to sześciogodzinny pobyt w Paryżu. Samoloty odlatają z Londynu o 8 rano, przybywają do Paryża o 10.20, odlatają z Paryża o 5 popołudniu i przybywają do Londynu o 7.30.

DZIAŁ SPOŁECZNO-GOSPODARCZY.

Sprawa połączenia

pow. gniewskiego i pow. tczewskiego.

odnośnie do uchwały Sejmiku tczewskiego.

Na wniosek kilku członków Sejmiku Powiatowego, który to wniosek przewodniczący odczytał i po zareferowaniu stanu sprawy przez przewodniczącego pana Starostę, Ks. dziekan Wiśnicki zapytuje się przewodniczącego, czy faktycznie sprawa połączenia powiatów gniewskiego i tczewskiego przez Rząd została powzięta pod rozagę. Przewodniczący pan Starosta oświadcza, że ma upoważnienie od pana Wojewody Pomorskiego oświadczyć na Sejmiku, że pan Wojewoda nie zamierza postawić wniosku do Rządu o połączenie powiatów gniewskiego i tczewskiego z siedzibą w Tczewie. Oświadczenie powyższe przyjmuje Sejmik do wiadomości po czym uchwalil na wniosek ks. dziekana Wiśnickiego, celem przedstawienia jej do rąk pana Wojewody Pomorskiego jednogłośnie poniżej podana rezolucję:

Sejmik Powiatowy pow. tczewskiego powziął na ostatnim swem posiedzeniu bez porozumienia się z powiatem gniewskim rezolucję w sprawie połączenia powiatów tczewskiego i gniewskiego z siedzibą powiatową w Tczewie.

Ponieważ uchwała ta dotyczy przedewszystkiem mieszkańców powiatu, Sejmik Powiatowy powiatu gniewskiego jako reprezentant ludności całego powiatu na posiedzeniu w dniu 30. VI. 1926 r. zniwolon jest stanowczo zaprotestować przeciwko powyżej naprowadzonej uchwałce Sejmiku Powiatowego powiatu tczewskiego.

Sejmik Powiatowy powiatu gniewskiego stwierdza, że powiat gniewski aczkolwiek nowo utworzony po przejęciu Pomorza przez władze polskie, jest jednostką samorządową silną, zdolną do samodzielnego bytowania bez jakiegokolwiek pomocy ze strony innych powiatów. To też mógł powiat bez nadmiernego obciążenia mieszkańców w krótkim czasie swego istnienia o własnych siłach utworzyć całą administrację powiatową, wybudować okazały urzędowy gmach powiatowy, nabyć nieruchomości inne jak Szpital Powiatowy, dom na ochronkę w mieście Gniew, gospodarstwa rolne w Nowym Dworze, dalej rozbudować Szpital Powiatowy w zeszłym roku, a szosy powiatowe przez założenie nowych powłok znacznie polepszyć.

Połączenie powiatów gniewskiego i tczewskiego z siedzibą w Tczewie przyniosłoby korzyści jedynie powiatowi tczewskiemu na koszt powiatu gniewskiego, co wykazuje niżej podana

statystyka:

ludności, obszaru, gmin, majątku, długów i siły podatkowej powiatu tczewskiego i gniewskiego, wyłączając miasta, z powodu, że według ustawy o finansach komunalnych miasta nie płać żadnych podatków ani dochodów do powiatu, przeciwnie miasta, należące do powiatów wobec obowiązujących ustaw stały się ciężarem dla powiatów wiejskich z tyt. placenia różnych ustawowych subwencji jak zwrot 2/3 kosztów utrzymania w zakładach krajowych etc.

Powiat tczewski:

- 1) liczba ludności włącznie miastem Tczewem 35.790
- 2) liczba ludności powiatu wiejskiego bez miasta Tczewa 19.388
- 3) obszar powiatu włącznie z m. Tczewem km² 351
- 4) obszar powiatu wiejskiego włącznie miastem Tczewa km² 333
- 5) przeciętny czysty zysk gruntowy z km² zł. 1.485
- 6) preliminarz budżetowy na rok 1926 wykazuje w rozchodzie kwotę zł. 350.025
- 7) 24 gmin wiejskich i 45 obszarów dworskich,
- 8) majątek powiatu tczewskiego zł. 297.499
- 9) dług powiatu tczewskiego zł. 165.635
- 10) długość szos powiatowych km. 123

Powiat gniewski:

- 1) liczba ludności włącznie z m. Gniewem 27.328
- 2) liczba ludności powiatu wiejskiego włącznie miasta Gniewu 24.036
- 3) obszar powiatu włącznie z m. Gniewem km² 417
- 4) obszar powiatu wiejskiego włącznie miastem Gniewu km² 410
- 5) przeciętny czysty zysk gruntowy z km² zł. 1.282
- 6) preliminarz budżetowy na rok 1926 wykazuje w rozchodzie kwotę zł. 270.000
- 7) 48 gmin wiejskich i 23 obszarów dworskich
- 8) majątek powiatu gniewskiego zł. 31.599
- 9) dług powiatu gniewskiego zł. 31.599
- 10) długość powiatowych szos km. 101

Powyższe zestawienie dowodzi, że przez połączenie powiatu tczewskiego i gniewskiego dla powiatu gniewskiego ciężary by się nie zmniejszyły, lecz przeciwnie bardzo prawdopodobnie, by były większe od obecnych, gdyż w powiecie tczewskim ludności płaćcej podatków jest mniej niż w gniewskim, albowiem miasta powiatowe według obecnego ustawodawstwa samorządowego podatków powiatowych nie płać.

Cieżar ten powiększyłby się dla ludności powiatu gniewskiego jeszcze przez to, że Tczew proponowany przez Sejmik tczewski jako siedziba powiatowa jest dla mieszkańców powiatu gniewskiego pod względem komunikacyjnym najbardziej niedogodną miejscowością.

Najbliższa odległość byłaby 25—30 km., a najdalej 50—60 km., pozatem nie mają poclagi z Gniewu żadnego bezpośredniego połączenia w kierunku do Tczewa i odwrotnie, bo komunikacja kolejowa jest dostosowana w kierunku Laskowice—Warszawa i Poznań.

Oprócz powyższych momentów ekonomicznych przemawiają jeszcze według zdania Sejmiku Powiatowego momenty polityczne zatem, by pozostawić powiat gniewski z siedzibą powiatową Gniew i to ze względu na prawo posiadania przez Polskę Wisły i owych 5-ciu wiosek po prawym brzegu Wisły, dla których komunikacja do Tczewa byłaby wprost niemożliwa.

Jeżeli więc powiat tczewski obowiązkom ustawą nań nałożonym poddać nie może, w takim razie winien według tyt. zdania powiat tczewski zwrócić się o

pomoc do sąsiednich powiatów i zostać albo całkowicie albo częściowo przydzielony do innych silniejszych jednostek samorządowych.

Gniew, dnia 30 czerwca 1926 r.

Sejmik Powiatowy.

Członkowie: (—) Ap. Wojnowski, (—) Joz. Borzyszkowski, (—) Dziegielewski.

Przewodniczący: (—) Dr. Lemafczyk, starosta.

Jako protokulant: (—) St. Cejrowski, nacz. sekretarz Wydziału Powiatowego.

Rząd odpowie właściwie na wstrzymanie transportów polskiego węgla przez Niemcy.

W związku z zatrzymaniem przez niemiecki zarząd kolejowy przewozu polskich ładunków do Szczecina i Hamburga, wyjechał z ramienia władz polskich do Szczecina p. Miller były dyrektor departamentu w M-stwie Kolei, członek ogólnego Komitetu kolejowego na Śląsku, a to celem porozumienia się z władzami niemieckimi

i ustalenia, jakie to „trudności techniczne“ uniemożliwiają przyjmowanie ładunków polskich.

Polskie sfery rządowe śledzą pilnie tę sprawę i niewątpliwie zareagują odpowiednio na zarządzenia niemieckie, gdyżby one były nadal utrzymane w mocy.

Wykrycie wielkich nadużyć podatkowych na G. Śląsku.

W ub. tygodniu na polecenie Prokuratora przy Sądzie Okręgowym w Katowicach zarządono rewizję w firmie Siemens i S-ka w Katowicach. Centrala tej firmy znajduje się w Gdańsku. Skonfiskowano książki handlowe i całą korespondencję. Firma stoi pod zarzutem popełnienia wielkich nadużyć podatkowych. Okazało się bowiem, że szereg transakcji zawartych na polskim Ślą-

sku firma ta ksiązkowała w takiej samej filii w Gliwicach na niemieckim Śląsku. W Polsce więc robiła interes, a ksiązkowała to w Niemczech. Śledztwo toczy się dalej. Szczegóły sprawy trzymane są w tajemnicy. Idzie tu o kilkaset tysięcy złotych straty, którą poniósł skarb państwa.

Obawy sanacji gospodarczej.

W życiu gospodarczym państwa mnożą się objawy coraz wyraźniej ujawniającego się postępu. Przypisać to należy nietylko szczęśliwym okolicznościom zewnętrznym dla naszego rozwoju gospodarczego, jak strajkowi angielskiemu, ale także i ożywieniu energii społecznej w zakresie gospodarczym u nas. Przedewszystkiem w dziedzinie ekspansji gospodarczej, szczególnie przemysłowiennicy, żelazny, węglowy i maszynowy zaincjoval ostatnio petrakcje handlowe i nawet pozawieral transakcje z Rumunją, Turcją, Rosją Sowiecką, Estonją i krajami dalekiego Wschodu. Rozwija się pomyślnie przemysł enkwroniczny ustalając, swe stosunki z Anglią i Holandją.

Najbardziej jednak rozwój zaobserwować można w

przemysle węglowym, który w czerwcu doszedł do 1 milj. 400 tys. tonn, gdy dawniej w najpomyślniejszych miesiącach eksport ten wynosił ledwo 700 tys. ton. Ten wzmożony wywóz przyczynił się do zmniejszenia się hałd węglowych o zgórą 200 tys. ton w ciągu jednego czerwca. Jeżeli dodamy zmniejszające się wpływy do kas skarbowych, nawet ponad sumy preliminarowane, to jasno widać, iż moment obecny jest najwłaściwszym do wykorzystania go dla uzdrowienia panujących u nas stosunków ekonomicznych.

Placówki gospodarcze same powinny zrozumieć, iż dla przyspieszenia i umocnienia okresu sanacyjnego konieczne jest obniżenie cen, zwłaszcza na produkty spożywcze.

Eksport węgla śląskiego w maju i czerwcu.

przedstawia się jak następuje: w czerwcu wywieziono zagranicę 1 250 000 ton, w maju zaś tylko 650 tys. ton. Wzrost więc eksportu w miesiącu czerwcu wynosi blisko 100 tys. Wydobyte węgla na polskim Śląsku w czerwcu 1 950 000 ton, w maju 1 660 000. Konsumpcja krajowa wynosiła około miliona miesięcznie. Wielkie hałdy po

kopalniach zmalały o 400 tys. ton. Najwięcej w ostatnim miesiącu szło węgla do Anglii, bo aż 400 tys. ton, następnie do Szwecji, Norwegji i Danji w ogólnej ilości 300 tys. ton. Reszta w normalnych rozmiarach wywieziona została do krajów.

Z zamówień sowieckich fiasco.

Rokowania w sprawie zakupu znaczniejszych partji przędzy oraz 10—15 milionów worków jutowych w Łodzi przez sowiecką Misję Handlową w Warszawie narażają na szereg poważnych trudności spowodowanych koniunkturami gospodarczymi Rosji sowieckiej. Z tych właśnie względów o poważniejszych transakcjach manufakturowych z Sowietami nie może być narazie mowy.

W kołach przemysłowo-kupieckich Łodzi panuje

przekonanie, że przez sowieckiej misji handlowej nie przybędzie do Łodzi przed końcem sierpnia. Według opinii tych kół o transakcjach na większą skalę będzie można opmyśleć dopiero we wrześniu, wówczas bowiem ustalone będą musiały być koniunktury wewnętrzno-gospodarcze Rosji w związku z realizacją urzędowych i ogólnym programem ekonomiczno-eksportowym na r. 1927.

Kronika krajowa.

— STABILIZACJA WALUT EUROPEJSKICH. W londyńskich kołach dyplomatycznych mówią o zawarciu Locarna finansowego jakie przygotowują dyrektor Banku Angielskiego Norman, dyr. Federal Reserve Bank Strong. W tym celu ma być zwołana konferencja z udziałem przedstawicieli Ameryki, Anglii, Francji i Niemiec. Finansiści przedęj będą mogli porozumieć się co do stabilizacji walut europejskich niż ministrowie spraw zagranicznych poszczególnych państw. W londyńskich kołach finansowych odnoszą się przychylnie do tego projektu.

— ZNIŻKA URZĘDOWEJ STOPY DYSKONTOWEJ. Od dzisiaj (dn. 7 lipca) Bank Polski zniża stopę dyskontową: dla dyskonta weksli z 12 proc. na 10 proc., dla pożyczek terminowych i otwartego kredytu z 14 proc. na 12 proc.

Giełda pieniężna.

Warszawa, 8 lipca (A.W.)

WALUTY.

Dol. St. Zjedn.	Tranzakcje	Sprzedaż	Kupno
	9.15	9.17	9.13

DEWIZY.

Dolary Stanów Zjed.	9.18
Florenty holenderskie	—
Franki belgijskie	22.90
Franki francuskie	23.94
Franki szwajcarskie	178.06
Fanty angielskie	44.70
Korony austriackie	130.00
Korony czeskie	27.24

Złoty w dniu 8 lipca 1926. (A.W.)

Gdańsk — złoty 57.27—56—37, przekaz na Warszawę 56.06 — 56.19, Berlin złoty 45.37 — 45.87, prze-

kaz na Warszawę, Poznań lub Katowice 45.28—45.47, Wiedeń złoty 76.10—77.10, przekaz na Warszawę 76.35 — 76.35, Budapeszt złoty 7600—7900, Londyn przekaz na Warszawę 47.50, Czerniowce 28.50, Bukareszt 24.90 Ryna 58.00.

Ostatnie kursa telefonem.

Warszawa, 9. 7., godz. 10 (A. W.) Nieurzędowo notowano dolar 9.30 zł. gulden 1.87 zł — Tendencja utrzymana.

Giełda towarowa.

Warszawa, 8. 7. Notowania na Giełdzie Zbożowo-Towarowej za 100 kg. fr. st załadowania w naw. — fr. st. Warszawa: Żyto kongres. gwarant. 681 (116) 27.00 (27.00) Żyto kongr. gwar. 675 (115) (25). Owies kongresowy jednolity pg. próby 35.50. Tendencja zniżkowa, zaofiarowanie zwiększone. Ceny orientacyjne ustalone przez Komisję. Notowano: Pszenica kongresowa od 36 do 38. Jęczmień kongresowy od 27 do 28.

Warszawa, 8. 7. Zniżka cen ziarna na przednówku powoduje panikę na rynku tak, iż nikt z odbiorców nie spieszy z robeniem zapasów, zdeorientowany wyjątkową sytuacją. Ceny ziarna ze wschodnich dzielnic kraju kształtują się o 2—1 1/2 zł. niżej. Brak gotówki do zawierania natychm. transakcji sprzyja dalszej zniżce. W prywatnych transakcjach wymieniono następujące ceny żądane przez producentów fr. wag. st. załad. za 100 ng. Żyto 118 f. hol. 25 1/2 zł., 122 f. hol. 27 zł. pszenica 41.50 zł. jęczmień 27—29 zł. zależne od jakości, owies 34—35 zł.

Gdańsk, 8. 7. (U). Pszenica 13.50—13.75, żyto 9.25—9.35, jęczmień pastewny 9—9.50, owies 9.25—9.75 jęczmień zwyczajny 9.50—9.75, ospa żytnia 6—6.50, pszenka gruba 6.25—6.75. Dowóz: żyta 998, jęczmienia 175, owsa 15, grochów 30 tonn.

Gdańsk 8. 7. Nieurzędowo notowania ziemioplodów bez zmiany.

Wiadomości bieżące.

GRUDZIĄDZ piątek 9 lipca 1926 r.

KALENDARZ: Piątek 9-go lipca Weroniki.

Sobota 10-go 7 Braci męcz.

Wschód słońca 3 49 zachód 20 20

Wschód księżyca 3 14 zachód 20 6

*

—** **TEATR MIEJSKI.** Dziś w piątek, o godzinie 8-mej wieczorem po raz ostatni ukaże się 5-cio aktowa sztuka K. Schönhera p. t. „DJABLICA”, która na dotychczasowych przedstawieniach zyskała sobie szczere uznanie naszej publiczności.

Dzisiejsze przedstawienie będzie zarazem pożegnalnym występem doskonałej odtwórczyni roli tytułowej p. Heleny Świeckiej.

Ceny miejsc popularne tj. od 50 gr. do 2 zł, umożliwią nawet najsłabszemu warsztwom społeczeństwa ujrzenie tego niezwykłego widowiska.

W sobotę, dnia 10-go bm. o godzinie 8-mej wieczorem po raz drugi dana będzie po cenach popularnych najświetniejsza komedia Fijałkowskiego p. t. „DRUGI MAŻ”, która na premierowym przedstawieniu doznała owacyjnego przyjęcia tak przez prasę, jak i publiczność dzięki koncertowej grze zespołu z pp.: Elertowiczową, Fiszerówną, Benda, Dąbrowskim, Chmurkowskim (reżyserem sztuki) i Pankiem na czele.

Nader interesująca treść sztuki oraz bogata wystawa, wróżą tej niefrasobliwej komedii wielkie powodzenie.

Dyrekcji teatru udało się pozyskać na kilka gościnnych występów światowej sławy artystkę p. Wandę Siemaszkową, która pó występach w Ameryce zawita do naszego miasta.

Występy p. Siemaszkowej będą więc sensacją dla Grudziądza, które będzie pierwszym miastem w Polsce, które ujrzy znakomitą artystkę w jej nowej roli popisowej w amerykańskiej sztuce p. t. „SŁOŃCE WSCHODZI” nieschodzącej z afisza scen amerykańskich od dwu lat.

—** **KINO „ORZEŁ”** wyświetla od dzisiaj środy tytaniczne i gigantyczne arcydzieło sezonowe „Havoc” (Twe usta każdy całował), z Madge Bellamy w roli głównej. Prócz tego arcywesoły nadprogram.

—** **NOCNE DYŻURY APTEK.** Od 3-go do 9-go bm. apteka „pod Łabędziem”, Rynek 20, telef. nr. 142.

*

—** **B. PREMIER SKRZYŃSKI ODWIEDZIŁ GRUDZIĄDZ.** Bawił wczoraj w mieście naszym w godzinach popołudniowych b. premier i minister spraw zagranicznych dr. Aleksander Skrzyński, udający się w towarzystwie krewnych do Gdyni. Dr. Skrzyński spożył obiad w restauracji hotelu „Królowski Dwór” w towarzystwie swych znajomych, poczem wyruszył samochodem w dalszą drogę nad polskie morze.

—** **KURS INSTRUKTORSKI TOW. CZYTELNI LUDOWYCH.** Towarzystwo Czelni Ludowych urządza kurs instruktorski Oświaty Pozaszkolnej, subwencjonowany przez Kuratorium Szkolne, który odbędzie się w Rogóźnie od 26 do 31 lipca. Jako uczestników proszę oprócz nauczycielstwa, delegatów T. C. L. oraz delegatów innych organizacji oświatowych. Uczestnikom zapewnia się nocleg, bezpłatny tak dla

mężczyzn, jak i dla kobiet. Przywieźć należy tylko prześcieradło, kołdrę i poduszkę. Uczestnicy mogą poza tym otrzymać w seminarjum naucz. w Rogóźnie całodzienne wyżywienie za małą stosunkowo opłatą. Zgłoszenia przyjmuje Biuro Centralne Tow. Czytelni Ludowych, ul. Fr. Ratajczaka 16 do 15 lipca. W zgłoszeniu należy zaznaczyć czy się reflektuje na wikt w seminarjum.

Zarząd Główny Tow. Czytelni Ludowych.

(—) X. Antoni Ludwiczak.

Program kursu następujący:

Poniedziałek, dnia 26-go bm. 1. Wykład T. C. L. 2. Wykład T. C. L. 3. Wykład Zw. Kół Śpiewackich. 4. Wykład Zw. Kółek Rolniczych. 5. Wykład Stowarzyszenie Włościanek.

Wtorek, dnia 27-go bm. 1. Wykład Zw. Stowarzyszeń Polskiej Młodzieży męskiej X. Jarosz. 2. Wykład Zw. Stowarzyszeń Młodzieży żeńskiej X. Szulc. 3. Wykład Harcerstwo. 4. Wykład Harcerstwo. 5. Wykład Zw. Stowarzyszeń Polskich Robotników X. Mochałowicz. 6. Wykład Zw. Kobiet Pracujących X. Forecki.

Środa, dnia 28-go bm. 1. Wykłady popularne p. Kisielewski. 2. Wykłady popularne p. Kisielewski. 3. Wykład Wieczornice oświatowe. 4. Wykład Wieczornice oświatowe. 5. Wykład Technika bibliotekarstwa cz. I. X. dyr. Ludwiczak. 6. Wykład Technika bibliotekarstwa cz. I. X. dyr. Ludwiczak.

Czwartek, dnia 29-go bm. 1. Wykład Technika bibliotekarstwa cz. II. X. dyr. Ludwiczak. 2. Wykład Technika bibliotekarstwa cz. II. X. dyr. Ludwiczak. 3. Wykład Bibliotekarz jako wychowawca, p. Perzyński. 4. Wykład Statystyka w bibliotekach p. Perzyński. 5. Strona org. i adm. kursów systematycznych nauki o rzeczach ojczyźstych p. Wilczkowiak. 6. Wykład Strona org. i adm. kursów systematycznych nauki o rzeczach ojczyźstych p. Wilczkowiak.

Piątek, dnia 30-go bm. 1. Wykład Dzieje Polski na kursach o rzecz. ojczyźstych p. dr. Kozłowski. 2. Wykład Dzieje Polski na kursach o rzecz. ojczyźstych p. dr. Kozłowski. 3. Wykład Język polski na kursach p. Perzyński. 4. Wykład Język polski na kursach p. Perzyński. 5. Wykład Nauka o Polsce współczesnej na kursach p. dr. Kozłowski. 6. Wykład Nauka o Polsce współczesnej na kursach p. dr. Kozłowski.

Sobota, dnia 31-go bm. 1. Wykład Uniwersytetu ludowe typu duńskiego X. dyr. Ludwiczak. 2. Wykład Uniwersytetu ludowe typu duńskiego X. dyr. Ludwiczak. 3. Wykład Uniwersytetu ludowy miejski p. Perzyński.

—** **LIGA MORSKA I RZECZNA ODDZIAŁ W GRUDZIĄDZU** urządza wycieczkę Wisłą do Sartowic w dniu 11-go lipca. Statek odchodzi o godzinie 9 1/2 i o 13 1/4. Przejazdka w obie strony dla dorosłych 2 zł., dla członków Ligi Morskiej i Rzeczej i młodz. poniż. 18 lat 1,50 zł., (dla dzieci od 5—14 lat 50 groszy). W podróży przygrywać będzie orkiestra 65 p. p. W Sartowicach gry na wolnym powietrzu, zabawy i tańce. Bufet na statku i w Sartowicach; ceny umiarkowane. O liczny udział obywateli miasta Grudziądza uprasza Zarząd.

—** **NASZA SYMPATYCZNA „DRUŻYNA BŁEKITNA”** przy placówce Związku Hallerczyków w Grudziądzu która tyle razy wychodziła zwycięsko we wszelkich zawodach sportowych jak na terenie naszym w Grudziądzu tak innych ośrodkach Pomorza, jak Torunia, urządza swą doroczną Letnią Zabawę w dniu 11-go lipca br. o godzinie 3-jej popołudniu połączoną z zabawą taneczną u p. Salczyńskiego za Wisłą „Biała Oberża” urozmaicenie, jak bieg 4500 mtr., koło szczęścia, loteria fantowa, strzelanie do tarczy, gry sportowe, kregle i wiele innych. Przepuszczamy, że Sz. społeczeństwo Gru-

dziańda i okolicy tak szczerą sympatią darzące naszą drużynę i tym razem nie odmówi poparcia, tembardziej, że czysty zysk przeznaczono na zakup mundurków dla najbiedniejszych. Motorówka przez Wisłę do dyspozycji na życzenie do godziny 2,30 w nocy.

—** **NOWE GNIAZDO SOKOLE.** Na Chełmińskim Przedmieściu zwołano dzisiaj z inicjatywy starych druhów sokołów Filipiaka i Cywińskiego Bolesława zebranie organizacyjne, w celu założenia Sokoła. Zebranie odbyło się w lokalu p. A. Czaplickiego, które zagał stosownym przemówieniem druh B. Cywiński, witając serdecznie prezesa okręgu III. druha Samolińskiego, skarbnika Szewczkę i innych gości odwołując przewodnictwo w ręce prezesa okręgu druha Samolińskiego. Tenże powołał do pióra druha B. Cywińskiego a jako ławników druhów: aptekarza Degórskiego i Jana Czaplickiego.

Druh prezes Samoliński serdecznie powitał licznie zebraną drużynę, oraz reprezentanta wojskowości referenta instrukcyjnego p. kapitana Szalka. Po przyjęciu porządku obrad zabrał głos p. kapitan Szalek, który w krótkiej lecz pełnej treści przemowie żołnierskiej podniósł zasługi Sokoła około budowy Polski. Następnie referat na temat idei sokołej wygłosił referent oświatowy druh Kunz. Prezes druh Samoliński przeczytał i uzasadnił statut sokoła, który zebrani jednogłośnie przyjęli i uchwalili założenie Sokoła, który nosi nazwę „Towarzystwo Gimnastyczne Sokół II (Chełmińskie Przedmieście)”. Wstępne wynosi 1 złoty, składka miesięczna 50 groszy. Zapisano się od razu 48 członków.

Do zarządu gniazda wybrano: prezesem druha aptekarza Degórskiego, I wiceprezesem druha A. Czaplickiego. Dalszymi członkami zarządu druhów: Bolesława Cywińskiego, Alojzego Cywińskiego Aleksandra Lewandowskiego, Bronisława Frydrychowicza, Fr. Grossa, Pokrywkę Tad. i Antoniego Filipiaka. Do komisji rewizyjnej druhów: Jana Czaplickiego, Br. Cywińskiego i Antoniego Lewandowskiego.

Na wniosek druha Pokrywki urządzono dobrowolną składkę na rzecz kasy i zebrano 58,40 zł.

Ćwiczenia odbywać się będą na dziedzińcu baonu szkolnego, koszary Świętopelka. Zebranie zakończono odśpiewaniem „Roty”. Czołem!

Sokół.

—** **ALARM PRÓBNY STRAŻY POŻARNEJ** wypadł wczoraj dobrze ze strony straży, ale marnie ze strony tych czynników, które w razie pożaru ze strażą współdziałają. A więc połączenie przez pocztę uzyskano dopiero po 3-4 minutach! Punktem alarmowym był Teatr Miejski. Straż była na miejscu po 5-ciu minutach. Okazało się jednak, że teatr, jak zresztą wiele innych instytucji i przedsiębiorstw nie złożył dotąd w straży szkiców sytuacyjnych, co w wysokiej mierze utrudnia gaszenie ew. pożaru. Poza tym stwierdzono, że kurki od wodociągów są popsute! Właściciele domów winni we własnym interesie poddać próbie urządzenia wodociągowe w obecności przedstawiciela straży pożarnej.

Z powodu powyższego alarmu przedstawienie teatralne uległo półgodzinnemu opóźnieniu.

—** **DO SPRAWOZŁANIA Z OBCHODU 50-cio LECIA STRAŻY POŻARNEJ W RADZYŃNIE**, um. w nr. 152 z dnia 6-go bm. proszeni jesteśmy o umieszczenie, że w pierwszym rzędzie nowozałożony chór męski „Harmonia” z Radzyńna przyczynił się swoim śpiewem do uświetnienia uroczystości.

Z teatru.

Drugi mąż.

Komedja w 3 aktach M. Fijałkowskiego.

Reżyserja Feliksa Chmurkowskiego.

Jest sobie dwór szlachecki, gdzieś, powiedzmy w Małopolsce. W tym dworze zamieszkuje starsza pani hrabina, wdowa, a przy niej młode małżeństwo. Wnuczka z mężem. Domu tego opiekunem i doradcą jest ksiądz kanonik, co to za lat młodzieńczych i frak nosił i mazurek siarczyście wytańcowywał, no i niegdyś nawet hrabinę adorował. Życie pełne swoje sprawy zwykłym trybem: młoda, piękna pani wyszła za mąż, gdyż taką była wola rodzicielska i została panią hrabiną Hojnówolską, młodzieniec pefen animuszu zrzucił szaty świeckie i przywdział księża sutannę.

I byłoby wszystko całkiem idyllicznie, gdyby nie ci młodzi. Młoda żonka znudzona brakiem wrażeń w ciągu trzyletniego pożycia, mąż ma w głowie automobile, podróże a może i jeszcze coś. Dotychczas utarte ramki zaczynała się rozklejać. Pierwszy szal minął, zmysły nie znajdują podnieć. Moment staje się krytycznym, aż oto zjawia się na widowni ten trzeci. Ktoś z sąsiedztwa. Autor dramatyczny, co niezna przyziemności. Typowy „zbawca” duszy kobiecej, tej co ginie niezrozumiana, zatracając swą „indywidualność”. Zaczyna prawić o miłości. Rysuje ją słowami i piórem. Oddziaływa sugestyjnie tanim frazesem, o podniosłych rzeczach, na zhisteryzowaną i zbłąkaną jaźń pani Zofii. Budzi w niej rzekome powołanie do innych celów i innego życia. Przez pustotę wewnętrzną i wrodzony brak poczucia humoru nie dostrzega swej krzyżującej groteskowości. A jednak patos i emfaza robią swoje i młoda pani chciwie nadstawia ucho rozromantyzowanemu strofom miłosnym.

Jest młoda, szuka przeżyć i schlebia jej dworowanie literackiego kaboty. Ośniona urokiem papierowych wyznań zaczyna poważnie wierzyć, że małżeństwo jej jest wynikiem nieporozumienia i głupoty młodzieńczej, że stała się niewolnicą przy boku bezdusznego władcy — i oto znalazła wreszcie swój ideał: kocha i jest kochana. Całymi dniami poddaje się utożsamieniu literackich zwierzeń, widok męża drażni ją i szarpie nerwy. Konflikt małżeński dojrzewa z godziną na godzinę. Nawet babka, która dostrzega zbliżającą się burzę i usiłuje początkowo zażegnać starcie, sama ulega pochlepstwom literata, z lubością przenosząc się

myślą w owe dawne, sentymentalno-panieńskie czasy. Mąż, jakby nic nie spostrzegając, albo niechciał widzieć, całkowicie jest pochłonięty własnym życiem — pełnym tempa ruchu i przestrzeni.

Rozegzaltowani gra słów i wyobraźni padają sobie w objęcia, następuje pierwszy pocałunek.

A później, szybki rozwój zdarzeń. Gwałtowna scena małżeńska, trochę więcej ostra, niżli dotychczasowe utarczki i obopólne wołanie o rozwód. Nie pomagają napomnienia i perswazje ks. kanonika, Babcia — hrabina już skapitulowała wobec rewolucyjnej wnuczki i starania rozwodowe rozpoczynają się zupełnie poważnie. W międzyczasie wybuchła wojna z bolszewikami, mąż p. Zofię, co zawsze mówił, „że literatura dobrą jest dla mazgajów i ludzi słabych, gdyż silni ludzie sami sobie stwarzają bohaterstwa czynu” — udaje się na wojnę. Pani Zofia i dramaturg pozostają sami w towarzystwie hrabiny i ks. kanonika.

Miłość ich kwitnie, przybiera formy zwykłej ekscentryczności, jaką dyktuje modernizomanja i zostają narzeczonymi. Literat tymczasem tworzy epokowe dzieła. Mniejsze, większe — wszystkie są jednak zdobywaniem nowych dróg, wynajdywaniem nowej treści i formy. Pisze dużo o miłości, chwytając najdrobniejszy gest i najbardziej znikomy odruch duszy swej ukochanej i przelewa na papier w potokach atramentu. Odradza się duchowo w swej miłości, a p. Zofię prowadzi na zawrotne wyżyny sztuki w świat marzeń i fantazji. Leczą p. Zofia zaczyna to nudzić, tak zwyczajnie po ludzku nudzić i gniewać. Bo nie poto rozchodzi się z mężem, by słuchać węcnie ulizanych słówek nowego adonisa, nie poto gwałtownie pożądała miłości żywej, gorącej, tej z krwi i ciała, aby wysłuchiwać obecnie westchnień i patosu swego narzeczonego oraz papierowych bohaterów jego utworów, którymi się najchętniej wyręcza. Budzi się w niej coś w rodzaju zastanowienia.

Aż tu nagle przyjeżdża do cichego dworku pierwszy mąż. Wojak od stóp do głów w pięknym mundurze ułańskim i bardziej piękna bliźnie na czole od cięcia szabli. Przyjeżdża w doskonałym humorze odwiedzić starych znajomych, no bo żona już jest narzeczona tamtego. Wytwarza się stosunek między tych trojgiem całkiem swobodny i zgoła harmonijny; od którego pocziwemu kanonikowi siwizna debem staje. Czegoś podobnego nie spotykał w życiu: mąż, ustępujący, tak bez sprzeciwów, pierwszeństwa panu narzeczonemu wobec nierozwiedzionej jeszcze żony!

Formalności rozwodowe dobiegają końca p. Ziemiński już ma opuścić dom pani hrabiny, chodzi tylko o

podpisy na aktach urzędowych. W pewnej chwili nadchodzi list od znajomych, w którym ktoś uchybia godności kobiecej p. Zofii. Wzburzenie i rozpacz w całym domu i pytanie, kto zostanie obrońcą jej honoru. Literat wymawia się zbyt małostkowym nie sięgającym jego poziomu oszczerstwom listu i zamierza go zbyć pogardliwym milczeniem: z ludźmi o tak małomieszczańskich zapatrywaniach życiowych kopii kruszyć nie warto! Leczą wtedy zjawia się pierwszy mąż, podchwytuje rękawicę i staje w obronie czci p. Zofii.

Końca domyślcie się zapewne. Rycerskość, silna dłoń i odwaga imponują p. Zofii i zdobywają jej serce.

Pierwszy mąż zostaje jej drugim mężem ku wielkiemu zachwytowi ks. kanonika i radości babki.

Oto jest fabuła komedji Fijałkowskiego. Temat jak widać nie nowy, bo wykorzystany na scenie w rozlicznych wariantach. Język sztuki potoczny, czasami zbyt literacki. Akcja sama chwilami nieco przeciąga, pewne sceny byłyby zbyt czyste przez co sztuka zyskałaby na tempie.

P. Fiszerówna stworzyła doskonały typ młodej żony, takiej co o wrażeń dużo słyszała i czytała i niewyobraża sobie życia bez ich zakosztowania. Rola grana była z dużym rozmachem, mimo to szczegóły nie ucierpiały ani trochę. Postać p. Zofii miała w sobie nerw życia i piętno umiejętnie uchwyconego realizmu.

Mocnym w wyrazie był p. Dąbrowski w roli męża. Podkreślił bujny temperament i wielkie ukochanie szerokiego, swobodnego życia. Rola potraktowana została sumiennie i z dużym wdziękiem.

Rolę grafomana odegrał p. Benda zbyt groteskowo i zbyt wczesnie może zdradził śmieszność kreowanej postaci. Niektóre sceny zwłaszcza z p. Dąbrowskim wypadły bardzo trafnie.

W roli hrabiny wykazała p. Elertowiczowa doskonały smak i wielkie zrozumienie narzuczonego jej typu. Postać jej była mieszaniną konwenansu, dystynkcji i niegasnącego sentymentu. Wywiązała się z zadania b. stylowo.

P. Chmurkowski dziwnie nie czuł się wczoraj we właściwej skórze. Było to prawdziwą niespodzianką od aktora, który umie tak pięknie uwypuklać efektowne strony roli. Każdy widocznie może mieć swój matraizs jour.

Pp. Panek i Maciejewski z małych ról wywiązały się poprawnie.

Reżyserja p. Chmurkowskiego b. umiejętna.

W przedstawieniu brały udział na scenie dwie ak-

Ruch towarzystw.

—(rt) Towarzystwo Powstańców i Wojaków Gardeja-Budy urządza w niedzielę, dnia 11 lipca br. wielką zabawę latową w lesie Jamy przy dworcu Gardeja, połączoną z koncertem 18 pułku ułanów tańcem i najrozmaitszymi innymi urozmaiceńciami. Początek punktualnie o godzinie 2-jej popoł. Towarzystwa bratnie oraz Szanownych Obywateli miejscowych i pozamiejscowych uprasza się o gremjalne przybycie. Komitet zabawowy.

—(rt) Bacność Powstańcy i Wojacy! Miesięczne zebranie członków Towarzystwa odbędzie się we wtorek, dnia 13 lipca br. o godzinie 8-nej wieczorem w sali p. Zielińskiego przy ulicy Długiej.

Wycieczka Towarzystwa parowcem do Gniewu odbędzie się w niedzielę, dnia 18 lipca br. Bilety nabyć można w Sekretarjacie Towarzystwa Ratusz II we wtorek i piątek między godziną 5 a 7 popołudniu, oraz u druha Graczyka, ul. Kościuszki 14 i u Br. Bazańskich. O liczne przybycie członków na zebranie uprasza Zarząd.

—(rt) Stowarzyszenie Polsk. Młodzieży Kat. Męskiej w Małem Tarpnie urządza w niedzielę, dnia 11-go lipca 1926 r. na sali p. Schmidta w Owczarkach swą zabawę letnią z koncertem ogrodowym, który wykona orkiestra 64 p. p. Dochód przeznaczony na zakup sztandaru. Początek punktualnie o godzinie 4-tej popołudniu. Od ostatniego przystanku tramwajowego kursuje autobus. — O liczny udział prosi Gotów! Zarząd.

Z Pomorza.

—** CHELMNO. (Gen. Haller parceluje swój majątek). General Józef Haller przystąpił do parcelacji swojego majątku Gorzuchowo, wynoszącego 1500 morgów gruntu. Tworzone będą osady po 50 morg. Obszar w wysokości 500 morg zatrzymuje gen. Haller dla siebie.

—** GDYNIA. (Rozwój portu). W ostatnim tygodniu przeladowano w Gdyni 7.872 ton węgla, co oznacza drobny postęp w przeladunku w stosunku do poprzedniego tygodnia. Zdolność przeladunkowa portu stopniowo chociaż powoli wzrasta.

Z całej Polski

—* BYDGOSZCZ. W dniu dzisiejszym przybywa tu p. minister reform rolnych na inspekcję tutejszego okręgowego urzędu ziemskiego.

(Falszywe banknoty w obiegu). Pojawiły się tu w znacznej liczbie fałszywe banknoty dolarowe. Falsyfikaty ze względu na to iż są drukowane na gorszym papierze, łatwo dają się poznać. Policja wszczęła w tej sprawie dochodzenie.

—* INOWROCŁAW. (Wyrok na urzędników kolejowych). Sąd powiatowy w Inowrocławiu skazał szereg urzędników kolejowych za dokonywanie kradzieży. Pomiedzy skazanymi znajduje się również dr. Oberländer, któremu wymierzono półtoramiesięczne więzienie za dokonanie sprzeniewierzenia.

—* ŻYWIĘC. (Szkody wywołane przez burzę). Temperatura, która w ciągu ostatnich dni w Żywcu coraz to powiększała się, doszła ostatnio do 45 stopni. W dniu wczorajszym podczas podobnej temperatury wybuchła dwugodzinna burza, połączona z opadem gradu wielkości leszczynowego orzecha. — urza wyrządziłaB wielkie szkody. W ogrodach zostały doszczętnie zbite i powalane jarzyny, a na polach ornych zboża. Woda płynęła całymi potokami przez ulice miasta, zalewając wiele sutern i piwnic.

—* ŁÓDŹ. (300 bankructw). W okresie od 1-go stycznia do 1-go czerwca br. zanotowano w Łodzi według danych wydziału handlowego przy Okręgowym Sądzie przeszło 300 bankructw. „Łodzer Tageblatt“ donosi ostatnio o zawieszeniu wypłat przez jedną z najpoważniejszych firm manufakturowych w Katowicach J. Katz. Wzmiankowana firma winna jest Widzewskiej manufakturze i firmie Steigert około 250 tysięcy złotych.

—* WILNO. (Wypadek cholery). W tych dniach lekarz powiatu wileński - trockiego, wezwany do chorego w Landwarwie stwierdził wypadek cholery. Władze sanitarne zarządziły odpowiednie środki ostrożności, wobec prawdopodobieństwa tego wypadku.

Klejnoty na dworze carów rosyjskich

Za czasów caratu cudzoziemcy, którzy zwiedzali dwór rosyjski, podziwiali stale niezwykle bogactwa i obfitość klejnotów, jakie posiadały carowe, carówny i inne osoby, należące do rodziny carskiej.

Posłowie i wysłannicy królów francuskich, angielskich i niemieckich jak również ostatni poseł francuski przy dworze Mikołaja II., Maurice Paleologue, wprost nie mogli się nadziwić tym bogactwom. Tylko Piotr Wielki nie przypisywał wagi do tych drogocennych błyskotek. Jedyny raz uznał za stosowne pokazać wszystkie bogactwa swego dworu przy okazji uroczystej koronacji Katarzyny I., która musiała wystąpić wobec ludu w całym blasku majestatu cesarskiego jako ewentualna spadkobierczyni tronu Piotra.

Koronacja Katarzyny odbyła się z niebywałą pompą. Korona jej była wysadzona brylantami olbrzymiej wielkości tuki korony lśniły pięknymi perłami nad którymi górował potężny rubin.

Korona ta była przechowywana w muzeum broni i zbroi w Moskwie.

Następna carowa, Anna Iwanówna, tak bardzo kochała się w drogich kamieniach, że wysyłała po nie specjalne karawany do Chin i na daleki Wschód; ona też założyła specjalny warsztat w Moskwie do szlifowania drogich kamieni i sama czuwała nad pracą robotników.

Następni cesarze i cesarzowe odznaczali się niemniejszą pożądlivością posiadania drogich kamieni, a ponieważ nie czy-

Indusi w Europie.

Kobiety induskie, produkujące się w niezwykle ciekawych tańcach egzotycznych.



nił nigdy różnicy pomiędzy swym majątkiem osobistym, a majątkiem państwa, przeto za rządowe pieniądze nabywali klejnoty, gromadząc je stopniowo w coraz większej ilości.

Dwór cesarzowej Elżbiety odznaczał się taką okazałością i wystawnością, że gdy król francuski Ludwik XV. chciał wybrać dla cesarzowej rosyjskiej prezent, któryby jej naprawdę zaimponował, znalazł się w prawdziwym kłopotcie.

Dwór petersburski odznaczał się specjalnie bogatą kolekcją diamentów. Sprowadzono do Rosji najznakomitszych jubilerów z zagranicy jak: Duval'a, Pauzier'a, Pfister'a i innych.

W Rosji były stale dwie korony cesarskie: wielka i mała.

Pierwsza została wykonana przez jubilera Pauzier'a w r. 1762, specjalnie dla ukoronowania nią Katarzyny II.

Korona ta służyła później podczas koronacji następných carów, kończąc na ostatnim Mikołaju II-gim.

Posiada ona 4936 drogich kamieni, ważących razem 2858 karatów.

Mała korona rosyjska była zrobiona dla cesarzowej Marii żony Pawła I-go, kosztowała bardzo dużo, ale pod względem artystycznego wykonania i wartości kamieni nie może być porównywana z wielką koroną.

Trudno zresztą opisać wszystkie te kosztowności, diamenty, naszyjniki, epolety i wachlarze, jakie posiadał dwór rosyjski. Damy nosiły u swych stanków bukiety sztucznych kwiatów, wysadzanych brylantami z liśćmi ze szmaragdów. Wojskowi i wszyscy urzędnicy nosili epolety, usiane brylantami, naszywali na mundury galowe złote upstrzone brylantami.

Były tam również oddzielne kamienie wielkiej wartości i piękna. Był na przykład różowy brylant o 4 karatach i szynny brylant niebieski, ważący 8 karatów, oraz szmaragd kukły waży tylko 187 karatów.

Wszystkie te drogocenności i wiele innych, które wylczyć trudno, wkrótce po rewolucji zostały wystawione na widok publiczny w Muzeum Narodowym i miały być zachowane jako historyczne pamiątki ludu rosyjskiego. Lecz żywot drogich kamieni ulega tak samo zmiennym losom, jak i życie ludzi czy też całych narodów.

Sowiety ciągle potrzebują pieniędzy, a więc po troszku, niezłacznie wyprzedają te kosztowności. Największą ich ilość powędrowała do Ameryki i przeszła do rąk „nouveaux-richesów“.

W ostatnich czasach wśród inteligencji amerykańskiej powstała jednak gorąca opozycja przeciwko nabywaniu rzeczy „kradzionych“.

Prócz tych koron skarbiec rosyjski posiadał inne kosztowności. Jabłko cesarskie przedstawiało olbrzymią kulę złotą, na której powierzchni był rysunek wysadzany brylantami. Na samym szczycie znajdował się szafir o rozmiarach tak wielkich, że żaden z maharadzów wschodu nie mógłby się pochwalić podobnym.

Berło cesarskie zostało wykonane również za czasów Katarzyny II. Jest to sztaba złota z 8-ma obęczkami, wysadzane brylantami. Głównym upiększeniem berła był szynny brylant Orłowa, o złotawym odcieniu, ważący 195 karatów, czyli więcej, niż głośny Koh-i-noor korony angielskiej, który waży tylko który waży tylko 187 karatów.

Na specjalną uwagę zasługuje wielka sprzączka do zapinania cesarskiego płaszcza.

Ma ona 25 centymetrów długości i odznacza się zadziwiająco piękną kamieni, które zostały dobrane w sposób artystyczny i tworzą przedziwnie piękną game barw i świateł.

Automobilizm w Polsce.

Wobec zarządzeń, ograniczających do minimum wywóz samochodów do Polski, import ich w r. b. spadł w przybliżeniu do 20 — 30 proc. importu zeszłorocznego. Gdy wedle danych na 1 lipca ub. r. (15.248 sam.) i na 1 stycznia 1926 r. (17.171 szt.) liczba samochodów wzrosła prawie o dwa tysiące, w pierwszym półroczu r. b. przywóz nie przekracza 600 — 700 aut.

Z miast polskich największą ilość samochodów posiada Warszawa, mianowicie 4.200, w tem 1.500 taksometrów. Najbardziej rozpowszechnioną w kraju marką są samochody amerykańskie „Ford“.

Do rozwoju i propagandy automobilizmu w Polsce przyczyniają się automobilkluby w Warszawie, we Lwowie, Krakowie, Katowicach i w Poznaniu (z filją w Bydgoszczy), skupiając około 2.000 członków, z których 70 proc. posiada własne samochody. Organizacją centralną wszystkich tych automobilklubów jest Automobilklub Polski w Warszawie. Obecnie powstaje nowy klub automobilowy w Łodzi.

Wiadomości sportowe.

POLSKA — JUGOSŁAWIA.

Do Warszawy przybyła wczoraj lekkoatletyczna reprezentacja Jugosławii, która w dniach 10 i 11 bm. zmierzy się w w Agrykoli z najlepszymi lekkoatletami polskimi. Sympatyczni goście w liczbie 14-stu zamieszkali w hotelu Victoria.

Dziś o godz. 18-jej odbędą oni w parku Sobieskiego ostatni trening przed zawodami, celem zapoznania się z bieżnią.

W sobotę rozegranych zostanie 7 konkurencji, mianowicie: kula, oszczep, 100 mtr., 400 mtr., 1500 mtr. skok w dal i sztafeta 4x100 mtr.

Równość sił obu reprezentacji zapowiada walkę niezwykle zacietą.

WIELKIE ZAWODY KONNE W WARSZAWIE

Udział tryumfatorów z Nicei — mjr. Toczka i rtm. Dobrzańskiego.

Tegoroczne zawody hipiczne organizowane w tygodniu od dnia 12 do 19 lipca br. na terenach Polo - Klubu na Sierkierkach, należeć będą do rzędu najbardziej okazałych imprez obecnego sezonu. Na niezmiernie urozmaicony ich program złożą się zasadnicze cztery działy: 1) Centralne zawody konne o mistrzostwo W. P., 2) konkursy hipiczne, 3) pokazy jazdy wzorowej i 4) mecze gry w polo.

Poza wielką ilością zgłoszeń prywatnych na zawodach omawianych najliczniej, jak zwykle, reprezentowana będzie kawalerja. Najbardziej może zacietą walką zapowiada się w zawodach o mistrzostwo armii. Dotychczas nadeszły zgłoszenia z Grodna, które wysła zespoły 13 i 10 p. ułanów, a ponadto do jazdy indywidualnej por. Kosińskiego z 23 p. uł. i por. Lewickiego z 9 p. strz. kon., dalej z Przemysła reprezentowanego przez zespół 10 p. strz. kon., z Torunia (16 p. ułanów), oraz Lublina (12 p. uł. i 2 p. strz. kon.).

Kierownictwo zawodów, nad którymi protektorat objął Marszałek Piłsudski, ustaliło seryjne karty wstępu, które wynoszą na 8 dni zawodów: kupon do łoży 20 zł., trybuna — 15 zł., miejsce stojące — 5 zł. Jednorazowe karty wstępu: kupon do łoży 4 zł., trybuna — 3 zł., miejsce stojące — 1 zł.

W konkursach hipicznych, wśród których specjalnie ciekawie zapowiada się konkurs potęgi skoku, wezmą również udział nasi tryumfatorzy z Nicei, Rzymu i Mediolanu — mjr. Toczka i rtm. Dobrzański.

Rozmaitości.

× Spacer na dnie Tamizy. Przed paru dniami jak komunikują z Londynu, nurek marynarki angielskiej Frank Shield, który w skafandrze miał ulokowany mikrofon, wykonał spacer na dnie Tamizy w dół rzeki, poczynawszy od opactwa Westminsterkiego. Jego przeżycia i spostrzeżenia, w łożysku rzeki, były nadawane przez radjostacje nadawcze.

× Pływająca wystawa turecka w Anglii. Rząd w Angorze zorganizował „pływającą“ wystawę gospodarczą. Statek „Kara-Deniz“, z przedstawicielami władz oraz sfer handlowych, tureckich zawita wkrótce do Anglii, by zademonstrować wzory przemysłu, górnictwa oraz lotnictwa mała-azyatyckiego.

× Fala upałów w Ameryce. „New York Herald“ donosi, że w ubiegłą sobotę 700 000 ludzi wyjechało z N. Yorku, chroniąc się przed strasznymi upałami. 150 000 samochodów pojechało w kierunku jezior Statten Island oraz New Jersey.

× Nowy środek pędny dla samochodów. Pisma techniczne oceniają bardzo przychylnie wynalazek chemika amerykańskiego, któremu udało się otrzymać drogą dystalacji mazu nowy opał dla motorów samochodowych. Zawiera on 86 proc. benzolu, jest znacznie wydajniejszy i tańszy od zwykłej benzyny, używanej obecnie.

Rozpowszechniajcie „Głos Pom“.

DRUKARNIA POMORSKA TOW. AKC. GRUDZIĄDZ.

Naczelný redaktor: Stefan Machalewski.

Odpowiedzialny redaktor: Izydor Średził.

Restauracja i Kawiarnia Strzemięcín
 Wstęp do ogrodu wolny
 urzęda w sobotę, dnia 10 lipca o godz. 5-ej pop.
KONCERT NADZWYCZAJNY
 całej orkiestry 18-go pułku ułanów.
 O godz. 8-ej **ZABAWA FAMILIJNA**
 Huciel — W niedzielę koncert jak zwykle całej ork.
 7895 O liczny udział prosí **Gospodars.**

Piegi
 żółte plamy opalenizny usuwa pod gwarancją aptekarz pana Gadebuscha
Axela krem od piegów
 1/2 sz. 4.50 zł. 1/2 sz. 2.50 zł
Axela mydło
 1 kaw. 1.25 zł, 3 kaw. 3.50 zł
 w Grudziądzu do nabycia w następujących drogeriach:
 F. Edmund Wenczowski (6388)
 F. Lange, ul. Szełmińska 56
 D. Kilmek, Fa. „Alchemia“
 W. Becker, Plac 23 Stycznia
 „Drogerja Baltik“ Lipowa 5

KINO ORZEL
 Początek o godz. 6:15 i 8:15
 w niedzielę o godz. 4:15
 W niedzielę o godzinie 2-giej popołudniu **przedstawienie dla dzieci i młodzieży. 12 akt.**
Ponadto nadprogram!!

Tytaniczne i gigantyczne arcydzieło sezonu
„HAYOC“
 (Two usta każdy całował)
 monumentalny dramat sensacyjno-erotyczny na tle wydarzeń wojny światowej w 9 aktach. — Mord, Jazzbandy, pożoga, głód, zniszczenie, krew, Dżingis, try, rozkosze, szalejące płomienie, prawdziwe oblicze wojennego frontu!!!
Niewidziana dotychczas gra!
 W rolach głównych: Madge Bellamy, Margaret Livingston i George O'Brien.
 7380

BACZNOŚĆ!!!
 Eleganckie suknie damskie w wielkim wyborze, wełniane, aksamitne, rypsowe. **Suknie już od 8,- zł** począwszy. **Kapelusze damskie** teraz nadzwyczaj tanio już od **6,- zł** począwszy dopóty zapas starczy.
Salon Mód, Z. Lubomska, Grudziądz, Rynek 21

Hipolit Kotliński
GRUDZIĄDZ
 I-szy skład ulica Mickiewicza nr. 24 — Telefon nr. 3
 II-gi skład ulica J. Wybickiego nr. 7 — Telefon nr. 8
 poleca bardzo korzystnie
WĘGIEL
PAPE
SMOLE
LEPNIK
CEMENT
WAPNO
 Wszelkie materiały budowlane i rolnicze
CENTRYFUGI (suwane i wypróbowane marki)
Wózki dziecięce
Łóżka żelazne
 oraz najrozmaitsze artykuły wchodzące w zakres branży żelaza

»Hotel Król. Dwór«
 Rynek 3/4 Zarz.: Br. Krasni Tel. 76 i 323
 Dziś w piątek, dnia 9-go lipca br.
Ostatni
Wielki Wieczór Familijny
 Początek o godz. 8-mej wiecz. [7388
 Wstęp bezpłatny.
 We wtorek, dnia 13 bm.: **Wieczór poświęcony ulubionej Jazz Orkiestry Josué Pilatu.** — Od godz. 10-tej Dancing.

WOJAZER
 dobry kupiec, możliwie z branży budowlanej potrzebuje zaraz. Zgłoszenia z opisami świadectw uprasza się kierować do Głosu Pomorskiego pod nr. 7:93

Suszone kwiaty lipowe
 po najwyższych cenach kupuje 7397
Apteka pod lwem - Pańska 22

INTERES
 przedmioty gospodarcze, papier i galanterja, przy Rynku jest do wydzierżawienia. Do przejęcia towaru potrzeba 3000 do 4000 zł. [7398
Fa Oskar Schulz właśc. M. Schwarz
 Nowe (Pomorze) Rynek 22

7377 Kupuję każdą ilość
MALIN i WIŚNI
 Wytwóznia soków owocowych
A. RUCHNIEWICZ
 Grudziądz, ul. Pańska 23

Dwuch uczni
 zdolnych i uczciwych poszukuje od zaraz ewent. od 1 sierpnia 26 r.
Hipolit Kotliński
 skład żelaza i artykułów budowlano-rolniczych ul. Mickiewicza 24.

BACZNOŚĆ!!!
 Wykonuję młócenie zboża młocarnią parową
 Ceny według ngody. Zgl. Radzyńska 9, ptr.

Sprzedate
Lis młody do sprzedania ul. Koszarowa 20, par. lewo

Wózek dziecięcy granatowy, na resorach, dobrze utrż. za 80 zł do oddania w skład „Bielizna“, ul. Toruńska nr. 3

Dobrze utrzyman.
FUZJE
 kal. 16 tanio sprzed. Tuszowska Grobla 54, prt. 1.

Z powodu wyjazdu zaraz do sprzedania
warsztat malarski
 z wszelk. narzędziami. Cena 120 zł. Ubikacja jest duża w ul. Toruńskiej i duża tablica do firmy. Wiad.: Szprągiewska, Pl. 28 Stycznia 17

Kupna
 Kupię 100 butelek litrow. ciemne do wina węgierskiego. Zgl. do Głosu Pom. nr. 7394

BECZKI
 od smoly i oleju kupuje firma Venzke & Duday Grudziądz Destylacja smoly [6489 Fabryka papy dachowej.

Kupię okazynie gik (dwukółkę) koszyk lub mały szarabank. Of. Kościuski 84 mieszk. p. Baranowskiej

Młocznica
 Poszukujemy 2 pokojow. mieszkania wraz z kuchnią. Płacimy odstępne. Zgl. do Głosu Pm. nr. 7395.

2 lub 3 pokoje umeblow. ewent. z używalnością, kuchni do wyajęcia. Wiadomość **Mickiewicza 16.** I piętro od godziny 15⁰⁰ do 17⁰⁰.

Posady
POMOCNIK malarski
 z 14 letnią praktyką poszukuje od natychmiast stałej posady. Zgl. do Głosu Pom. nr. 7385.

Nauczycielka z pozw. urzęd. i świad. poszuk. zaraz posady prywatn. Przygot. do gimn. i udz. lekcji wyższej muzyki. A. Jaeger, Toruń-Mokre, ul. Pod Dębową Górą 11, tel. 140

Panienska
 inteligentna, wykształcona, lat 20, szuka posady freblanki, bony w mieście lub na wsi. Zająłaby się dziećmi młod. Łask. of. skier. pod adr. **Anna Zatorska, Chełmno, ul. Wodna nr. 29, I piętro.** [7892

Dzielna krawcowa przyjmie jeszcze kilka miejsc w domu do szycia w mieście lub na wsi, dziennie 2,50. Zgl. piśm. do Głosu P. nr. 7894pm

Sprzątaczką potrzebną do wszystkich prac domowych natychmiast. Zgl. Plac 23-go Stycznia 30, I lewo [7898

Różne
 Tylko od 7 złotych szyje suknie

Madame Marie
 Tusz. Grobla 18, I ptr.

Skład z mieszk.
 natychmiast do odstąpienia. Wiad. w Głosie Pomorskim nr. 7878pm

Poszukuje się sklepu
 z 2 pokojami i kuchnią, wśród miasta za odstępnem. Zgłoszenia do Głosu Pomorski. nr. 7401.

Nerwowi, sebzrzeni, cierpiący na bezseancę brak sił i energii, niechaj używają Sanator, a pozbędą się wszelkich doległości i będa się czuli jak odrodzeni. Nie otrzymacie w wasze; aptoce, piszcie do: Sanator Bydgoszcz 9, a otrzymacie darmo próbę i opis. [7125

Baczność!
Grafologini-fizjognomistka
 nieodwołalnie wyjeżdża Gola 18 bm, Z piśm określiam charakter człowieka, wady, zalety i udzielam wskazówek jak zdobyć powodzenie. 7872

Mam praktykę sądową na polu grafologii i chiromancji, tłumaczę przeszłość i przyszłość.

Przyjmuję odczienie od godz. 11 do 1 i od 4 do 7, w niedziele i święta tylko popołudniu.

Sarmen
Grudziądz
Słowackiego 4,
 parter na lewo.

Pierwszorządna nastalowa
PAPE dachowa
 Smole dachową
 Lepnik
 Wapno
 Cement
 Dachówkę i inne materiały budowlane poleca p. c. n. konkurencyjnych
Fabryka
TEKTOR DACHOWYCH
 W. Katowicki i S-ka
 T. i G. P. Grudziądz
 Biuro Ogrodowa 13
 Telefon 413
 Telegrafny: 11-11-11
 Fabr.: Tusz. Długa


RODACY!
PAMIĘTAJCIE!
 że najtaniej i najlepiej kupuje się materiały piśmienne, instr. muzyczne i przybory, księgi handlowe, podręczniki szkolne itd. u **Władysława Kulerskiego** Grudziądz, ul. Pańska 19.
 7384
 Tamże wykonuje się druki, pieszaki, bloki kasowe itd., po przystępnych cenach, spiesznie i gustownie

TAPETY w wielkim wyborze. Kolekcje na żądanie odwrotnie.
Linoleum • Dywany i Chodniki kokosowe
Cerata na stoły i wózki dziecięce w najrozmaitszych kolorach i deseniach. 7310
 Wszelkie farby, laki, pędzle, pokosty, klej i terpentyny poleca po przystępnych cenach tylko pierwszorządnej jakości
P. Marschler, Grudziądz Pl. 23 Stycznia 18
 Telefon nr. 517.

POŃCZOCHY
 jedwabne, file d'ecosse, jedwabne i florowe, bawełniane, **Skarpetki** męskie i dziecięce poleca w dużym wyborze po cenach przystępnych
Pomorska Fabryka Pończoch
 Grudziądz, ulica Groblowa (Plac Kapielowy) Telefon 284
 Sprzedaż detaliczna również w sklepie „SPORT“ Plac 23-go Stycznia

OTTO KAHRAD
FABRYKA MEBLI
 Grudziądz, Sięnkiewicza 16
 poleca po cenach b. przystępnych **POKOJE JADALNE, MĘSKIE, SYPIALKI, MEBLE POJEDYŃCZO**
 7245

BANK LUDOWY
 Tel. 42, Sp. z odpowiedzialn. nieogr. Tel. 431
 Zakończony w roku 1890
GRUDZIĄDZ, ul. Jca. Wybickiego 21.
 Zastawia pocienia bankowe, Przyjmuje wkładki oszczędz. i opłaceniawje wodd. amowy
Zakupuje i sprzedaje waluty zagraniczne, sło-te, srebrne i papierowe.
Udziela pożyczek:
 na woksio — na podkład złota i srebra i w rachunku bieżącym
 4976

Tow. Akc.
Drukarnia Pomorska
 Grudziądz • ulica Groblowa nr. 27/29
 poleca się do wykonywania wszelkich robót w zakres drukarstwa wchodzących

 Masowe nakłady • 4 maszyny rotacyjne
 Precyzyjne wykonanie!!! — Ceny konkurencyjne!!!
 Solidna obsługa!!!